

הקדמה

ויען

שאול ויאמר הלא אנכי מקטני שבטי ישראל מי אנכי נבון
 וחדל אימים וספל אנשי אשר אעלה על כשנתי עב וחדמק
 לגדולים ולחכמים המחברים ספרים שמלבס יוצאי מילין ואני ניעור
 וריק אך הנה אנכי הרואה את כל המעשים אשר נעשים תחת השמש
 והנה הוא הכל ורעו רוח באשר שבעו ה נחרבו דורו הללו שוחטין
 ונודקים בפרט מנקרי הכשר שאין בני תורה כאחד מן הנה מאחרי
 הצאן רק שמכוון בשאלת השחימות ואף לא גלם וטחו עינים מראש
 בספרי הקודש רק מקרקרי קיר ונהמא הוימא כתרנגול בשחיטות
 ולבס כל עמהס לא לחברר להם שום דין על צוריו וזו צא מחמת
 חסרון ידיע וחסרון השגחה שאין שום משגיח ע"ז בעו"ה גלל דל
 אמרתי אהי' כמזכיר לגדולי הדור הנה הרבנים היושבים על כס
 דין ובוודאי הי' בדעתו וידי לחבר חיבור גדול על ש"צ ועל ניקוח
 ה דידי באשר שקדמוני בעלי מחברים הנה בעל ז"ש ומכת
 ה חבורם כי יפה כיוונו ויערב לי אשרי להם שזכו לזכות
 ולא נשאר לי רק מעט מועיר להתגדר בו והוא דבר גדול
 חיבורי בפנים וגם הצעתי דברי לפני הרב המאור הגאון
 הלחינו וראב"ד דגליל וב"ד הדק דקהלחינו והצדיק
 מפיהם אמרות טהורות לגזור בגזירות ושמחות על כל
 דין להשגיח ע"ז ולגדור הסרצה הזאת בגליל ואמו"ט אשר
 ה לעבור על איסור ברת אשר לא נשמע כמות בשו' מקום
 אלא כמו שהראיתי להם ובעיניהם ראו שמכשילים באיסור
 צידין האסורים משום חלב ודם וחוחלים בקומא בארובת
 ס נחוח הבהמה ומקום החלבים לכן אזרתי כגבור חלבי
 ח' צאל"ה הרומח הבטיב ואחרי שולחי אל ידי מבניס ויהי
 ולעבור ושוב בחבורי ואמרו מי יתן מילי ויוכתבו בע"ז
 נדבה רוחי אוחו להביא על מזבח הדפוס כדי לפרסם
 מי אשר נגע ירחח אלקיס בלבבו להשגיח ע"ז על

המנקרים והשוחטים :
 אר כתי' וזבח מבקרך ומצאנך כאשר צויתך ונחעורו
 ד שנלטוה משרע"ה בע"פ בכל דיני שחיטה וע"י
 טחם בזה ואכלתם ונראה שז"ס י"פ ועתה בני שמע
 חמטים לוקחים השכין כיד רמה ועומדים על הבהמה
 הבהמה מוטת וזוכה ומשרת עצמה כי אין כח בידו
 ואוקו

דברי חמה

ואתו אכזרי אינו מביט בכשיית הבהמה אבל הוא מביט בלשון
 ובהדיוטות ראו שאני הרב הגדול שקול אני כשאל"ל הלוקח נפשות
 וא"כ רואה ההתמנה הנחונות לו ושמת בהם ואשמו מקבלת
 בשפר ס"י ומתהרת בשכנותיה ראו מצלותינו ומעלת הרב הגדול
 ס"מ כה יחי' וכה יאריך ימים אם לא חביאם מעלמם לשמוע שסופם
 כמותם • כי הבט וראה כמה הוא גדול רבינו הקדוש ועל שלא חס
 באותו עגל ואמר לו לכך נוצרת נתיסר ביסורין קשים ומורחו לא
 הגינה עליו שאכ"ו אינו פחומי ערך ח"ך שצריך הפוחט להיות צדיק
 יצטרע שלא יפגום כלם חלקים דאל"כ נדמה בבהמה ונמצא שוחט בהמה
 לבהמה וכיון דהשוחט בלתי טהור הוא אז אוחז בחיטה נקרא לבהמה
 ימימה משונה משא"כ בהיותו צדיק הגון שנקראת חקון כי ע"י שחיט'
 בהכשר ע"י צדיק מתוקנת ועולה למדריגת בע"ח מדבר ובפרט אם
 מגולגול בה חיזה נפש שחטא לכן אחינו השוחטים חושבו על נפשותיכ'
 ועל נפשות ישראל שלא להכשיל ח"ו שלא לעבור על לפגי עור לא
 חסן מכשול עכ"ל :

אכתוב

לכם הגהנת השוחט ואזהרתו ח"ך יתנהג כל ימי
 חייו שיהי' השוחט למדן מופלג ומפולשל ובפרט
 דינים השייב' לו ואל יסמוך על הקיצור דינים שבכל מקום שאמר
 להאריך אין ראוי לקצר ויציין ציונים וסימנים על כל הדינים שלא
 יטעה וכדי לזכות את הרבים אכתוב רמו על בדיקת הריאה ובנקל
 יכול לחזור בל הדינים שהוא מרומז בפסוק בעבור תברכך נפשי
 צטרם אמות נוטריקון בעבור בני עור

ב דוק וראה ריאה תברכך תחלת בדיקה ראשונה ב' כפופה
 ד' פשוטה : נפשי נוטריקון ב' שרדה פ' צולין ש' צוה ב' צוה י' חרת •
 צטרם ר"ח ב' ועה ט' ינרא ר' ירין מ' ורסא • אמות ר"ס • א' צוה
 מ' ראה ורדא ר' ולעיס • הא לך רמו לבדיקת הריאה מן החזירה שאל
 יק' בהם וא"ל תאמר שהוא מדרבנן ואחר שילמד כל הדינים שיהי'
 בגור כפיך ובלבדך לעשותו שחלמוד לאמן ידך היטיב הן בהשמות
 יסכין צריך אומן יד הן בשחיטה צריך אומן יד והרגל גדול ובפרט
 בדיני' החלוי' בריאה שצריך שיראה בעיניו ואל יסמוך על רבו שיאמר
 לו ע"פ רק שיראו עיניו הלכה למעשה כל הדינים ויזהר בזה שבנדח
 הקודש עליך ואחר שלמדת כאשר הזהרתי לך ש' יתהר רעיונך ויחזק
 ממשכתך לטבולת הבורא ויעקור מלבד כל המידות ומגונות כמו שכת'
 ארב רבינו נויים וויטאל בשערי הקדושה שלו • שלא יהי' שום מיד'

הקדמה

הקדמה ותי' מזהר ומורסם בכל מיני חסידות ופרישות יומך מכל
 חרם ויקדש עצמך בנעורך לך אפילו בדיבור בלא להוסיף דבר מעורר
 שלא לצורך וגם ארצה לך נושא ע"ז כשחזר אלל הקצרים לשמוע
 אזי יעמוד כולם כנגדך ויקבלו אותך בשבר פנים יפוח נשימה ונביה'
 ועצמות איהללךך ויאמרו איך אזה אומן גדול הן בשחיטה הן בכדיק'
 אשרט במיעוד הסרבות לא ראינו כל ימנו שחזר מנחה כזה אפילו
 דבורו נעים כל זה כדי להכשילך ככן איענך ויהי' אלקי' עמך בשחלך
 לביה הקצב שלא חלך ריקס רק שחקר איהו אפך עמך ללמד סם
 בכינו דווקא אז לא ישאך שום רע בעזה"ש ואל יראה על הזלעיני'
 זעל את זלוצים מתך כי ללנים הוא יליך ועליך עבודת הקודש ואם
 ככה יתהג או נומר אזה כ'אבל ולהאכיל אחרי' ונזכה ונחיה ונראה
 כביאם גואל והמבשר ונזכה לאכול מבשר זבח שלמים אשר הגיע דמם
 על קיר הנזבח כ"ב אין סלה :

ויאמר

סאל בחתי לדבר אודות האחסים המנקרים משוטטן
 הייתי מעיר לעיר ממדינה למדינה ימה וזפינה ורעות
 דבות מצאתי הנה והנה אשר לא יעשה בישראל כהנה במעשה ניקור'
 הבהמה הן בחלק האחר הן בחלק השנים ידי כולם יוצאים ומשמם
 גשים ועבדים וקאנים דרך פקידה בעלמא כשקדי אבות על בני'
 ואזת סונים אל הידעונים וסמשים אינם יודעים מאומת לא חלוק
 ולא בילק בין גידין האחרים משום דם או משום חלב אפי' כמלת
 נמא רק מילתא למילתא נדמה ואזרי כי רעה ראיתי ונכהלת
 ונשחוממתי על היוצבים על כסא ארצה הלכתי ושאלתי על מה ראוי
 מכאולי' כאלה בישראל אשר מצאתי זה וזה מנקרים וחילופיהן כגולג
 חסידים ומשליכים דברים המותרים ומאכילים דברים האסורי' באין
 נעזת אין אומר ואין דברי' וזכות' הרמה אלי מה זורה מבס' וזאת
 מגלה ואיך נחססה ונחקרה אחרי' הדברי' האלה כאשר באמ' אחרן
 על הלכו ניקור אי אפשר לבחו' ולפרוט כולה רק איש מפי איש צרה'
 להיות בידו קבלה וכל המצוין בניקור אומרי' שך' וכך קבלנו ואנחנו
 לא נדע על מי נאמר ואני כשמעי כל אלה אחרי עת לעשות לה'
 להזה מחסנת' ורחמנא לילן מדעחס ואף שגניחם ואלשחם אבל לא
 ישה פורחם אמת ולדק הוא שך' כחכו הסוסקים בהלכות ניקור
 שא' או לפרוט בכח' מעשה ניקור אלא בראיית עין אבל אין כוונתו
 להקל על מי שבא להיות מנקר' אלא להחמיר ולהגיד כי ישר הוא
 ללמוד כל הלכות ניקור מחוק תורה שכחך וגם מדברי' שכש"ש אל

אמת ידך ומאז אחרתי עמה רחמי על מה שכבר נאטערתמי מפלי מה
 בשחתי מכל בית אבותי ופני משפחתי סלף הי' בהם שום שואב
 וינקר שהמה כולם חכמים כולם נבונים ומופלגים בחדות ובמצות
 מלאים בדמונים ומוזכים את הרבים לגדולים וקטנים עמה אני רואה
 שהגיחו לי מקום להגדר פרצה גדולה אשר עד לשמים עולה באשר
 שבמדינה הזה דהיינו מדינת זאמו"ט אין שום אדם שילמד דיני
 ניקוד אליבא דהילכתא ובגלל זה אחרתי כנכור חלני לגדור הפרצה
 הזאת להודיע התכשול שהעולם נכסלים בעו"ה באיסור כרת הרי ידוע
 שכבר הזהיר לנו בעל לחם הפנים כשמשרידים חלק הפנימי מן חלק
 האחר שלא להגיש הכשר שבין צלע י"ב לצלע י"ג לחלק הפנימי גם
 בשחזיק למטה בכסלים שיחחוד למטה מהגיבור שאם שייד לחלק
 האזור ועכשיו העולם אינם נוהגים כזה כי שחירעות עושים במחתי
 הכשר שבין צלע י"ב לצלע י"ג לחלק הפנים וגם החלב אשר על ראשי
 הדפנות אינם מקריים ומכשילין את הרבים באיסור גמור כמו
 שהראיתי לפני כ"ד דקהילתנו שהחלב הזה מחובר לחלב הגליות וגם
 יש ער לחם הפנים כתב בפירושו מן חצר הכבד ולמעלה שייד לחלב
 גליות ואין משיחין ע"זואף את אנשיה שבמוני מוכיחים לחם ע"ז
 אינם משיחים עליהם באמרנו שמך לאיש התורה הדשה אתה מביא
 פלינו ע"כ אמרתי גם ע"ז וזרת לי חלקי לטובת על גילוי ושימן טוב
 מלתא היא שיוכנו הגאונים הרבנים לחקר ולדרוש אחרי הקצבים
 התנקרים אז עושין כהלכתן משא"כ בשלא היו בידם סימנים הנ"ל
 לא ידעו מאומה וגם לא הי' בידם ליתן הגמ' ע"ז מחמ' שלא בקיאי'
 במעשה חילוקים הנ"ל אבל עמה אחס הדבקים בה' חלקיקם
 עמדו וגדרו הפרצה הזאת אשר לא יעשה בישראל ולא יידון עוד
 זגם בחתי לקוהיר לכל מי שנגע יראת חלקים בלבו שיסגיח על ניקורי
 בני מעיים שהיא מסורה לנשים מאין להם לידע מקום החלבים
 האיסורים מי אחר להם ומי הראה להם מקומם באשר שלא מלאתי
 במדינה זו שום למדן שיראה בעיניו מקום האיסור הק שילמד באשר
 ואינם מחאמצים ומשחדלים לראות כדי שיכירו בטבעת עין דבר
 האיסור אחרתי שגם זה הוא רק מעשה קלישה בעו"ה כדי להבטיל
 את ישראל בטומאת איסור אכילה דזוקא שלא יהי' ח"ו תיקון
 לישראל שיפרו מן הגלות כי זה מגמתי וצ"ל"ה הקדוש דמ"ח
 ע"א כתוב וז"ל ומה נבוא להבין ענין הטומאה כי בעבור אדם על
 מטה ח' מתורתינו הקדושה באכילת חלב ודם וכיוצא הרי הדבר קום

חקרמה

מטה הוא גשמי ונראה לעובר עליו דבר מעט : אולם למעלה היא
 טומאה בלי שיעור כי כשי' דוחניות עליית ה' נצוה בן הוא שיעור ירידת
 הטומאה בכמה מלאכי זבלה עכ"ל - וגם הרב ר' חיים וויטאל הפליג
 באזהר' איסור אכילה בשערי הקדושה שלו עד מאוד : ודי לנו בהערה
 זו והנהוג יבין : לכן אחינו ז"ל חסו על עצמיהם ועל גלות השכינה
 שחיה למודכס לש"ס כדי לשמור ולעשות כי לא התדרש הוא העיקר
 אלא המעשה ובשרט בלימוד איסור ותיחר שלא יהי' למדורק מן הש'
 אלא שיראה בעיניו ג"כ כדי שיוכל להזהיר את כל העם מן האיסור
 וגם מן הראוי להיות בכל עיר ועיר לכל השח' או' או' ב' שיהיו מומחין
 בלימוד ובמעשה כדי שיוכל להתגייס ולהזהיר את העם מן האיסורים
 לבלתי ידח ממנו נדח ח"ו ובזכות זה יזכו לעלות לציון ברינה שיבא
 הגואל והמבשר ז"ב א"ס :

ספר לחם שערים

הנה אחרי כחיי ההקדמה שעמדתי ברמז דברי ועכשו הוכרח
 לכתוב דבר צדק היטיב באשר בהחתי על מקומי ועל
 קנקני הוי' כל עיר ועיר סרים למשמעתי ואשרו החלב אשר על ראשי
 הדפנות בזמן השנימי. כמו שהראתי להם ועכשו שנדדתי ממקומי
 והייתי נעווד בארץ זה שלוש שנים וכשבאתי על מקומו הראשון
 ומנחתי הפרנה הגדולה שאינם מנקרים החלב הזה ושאלתי מה זה ועל
 מה זה והשיבו לי שבק"ק ויילכא אינם מנקרים החלב הזה בארץ
 שהחלב הזה מותר ואמרתיו בלבי איך יכול להיות עיר ואם בישראל
 שלא ישגיהו על איסור כזה ח"ו יכול לציון שהדין עמהם ולא האמנתי
 בעלמי שקרא טעות הי' בידי ודרשתי וחקרתי בים החלמוד ובכל
 השופקים ראשונים ואחרונים ולא מנחתי שום היתר בעולט והלעתי
 דברי לפני הרב הגאון הגדול אב בית דין דגליל וב"ד דקה דקהלחינו
 יצ"ו ויצמרו עשרה לומדים מבהמ"ד לחקור אחר דין זה והלכ' עמהם
 לבית המטבחים והראיתי להם איך החלב הזה הוא מחובר עם חלב
 הכליות ביחד בקרום אחד והייט באותו קרום הדק המחפסט בכל
 הכלים ה"ז החלב עם חלב הכליות ביחד ונתנו עידיהן והצדיקו אותי
 ואשרו החלב הזה במקומי וחקרנו מנין יצא הטעו' הזה בעול' שאינם
 משגיחים על החלב הזה לאסור אותו ומנחנו שהטעו' הוא שלא דקדקו
 בדברי

ספר לחם שערים ד

ודברי רמ"ז ז"ל באשר שבי"ד סימן ס"ד עייף ז' כחז הרמ"א וזה
 לשונו וסדר ניקור אלו החלבים צריך ראוי' מן הבקי צנקהר ורמ"א
 לבאר היטב בספר וכל אלו החלבי' איין לחוש להם אלא באחוריים של
 צהמה אבל בחצי צהמה של פנים איין צהם חלבים אילו רק קצת מן
 הקרום שעל חלב הכסלים הנשאר בראשי הדפנו' על הכסלים הנשאר
 גם בראש' וצריך להסיר אוחו הקרום משם ויש נוהגים ג"כ להפריד
 בנשר הנדבק שם זה ע"ג זה ולגרור החלב שביניה' ויש מחירין משו'
 דמחשב חפוי צמר וכן המנהג באשכנז ובעירינו עכ"ל ז'

הנה מפרשים רק קצת מן הקרום שעל חלב הכסלים הקרום
 נשאר בראשי הדפנות ולא החלב ואמרתי להם הרי חלב
 חמם הקרום בראשי הדפנות ואמרו לי זה החלב נותר שהוא חלב
 הדפנות מה שנדרש בח"ב וחקרתי מגיין יצא להם טעות זה והבנתי
 ודבריהם שפרשו חלב שעל הכסלים שהחלב על גבי הכסלים ואני
 יואיין בחוש שאינו כן חלב שעל הכסלים פרושו החלב מעל לכסלים
 והיינו למעלה מן הכסלים כמו שפירש רש"י ז"ל כראיה בגובה הכסלים
 וזת הגליות ולא על גבי הכסלים באשר שעל גבי הכסלים חמת
 ירום הדק לא תמצא שום חלב מראשה לסופה מן החזה עד הירכים
 החלב חם בראשי הדפנות וצלעות הטנות עד עצם הנק' הנק' השם
 מתחילין חלב הכסלים לא על הבשר והוא ראוי' הרי בגמ' בדף ח' ע"ב
 תיוב ולא ליסחוק אינש כפלא אצטרי דדאיב חרצא ופי' רש"י ז"ל
 דהיינו הכסלים עם הגליות באשר שעל הכסלים איין שום חלב רק
 ועל לכסלים וכך הוא פירושו ברמ"א רק קצת מן הקרום שעל חלב
 וקסלים היכן הוא החלב מעל לכסלים על ראשי הדפנות ומראה
 באצבעו עוד הפעם מעל לכסלים הנשאר שם בראשה דהיינו על
 ראשי הדפנות באשר שעל הבשר איין שום חלב רק הקרום דאלת"ה
 ז' לו להרמ"א לכחוב רק קצת מן הקרום ולשמוק למה הזכיר חלב
 כסלי' אלא צוודאי שהוא נוצריך להסיר הקרו' עם החלב והוא ראוי'
 כח' וצריך הי' לו לכחוב צריך בלא ו' אלף הו' מוסף על עיני ראשון
 הסיר החל' והקרו' אשר עליו ומה שהוא מוזיר על הקרום כי הקרו'
 חפצע על הבשר אדום ג"כ ואם לא הי' מזהיר עליו דווקא הי'
 אענות האסור רק על החלב והקרום אשר עליו ובאמת כל הקרום
 זה אסור אף על הבשר אדום ועל החלב לא הי' צריך להזהיר כי שמו
 זכוח עליו שקרו' אוחו חלב הכסלים והוא נורגל צפי' כל ישראל
 לנ הכסלים אסור לנך לא הזהיר עליו עכשיו מסולקת חמיהו ש'

ספר לחם שיערים

מעדתי י"ט שאו' מתמיה' על הרמ"א שלא הצריך להסיר החלב שחמץ
 הקרום וז"ל דאשרי כחב לבד קרום דק וקלוג' התחשט בכל הכב
 וכו' וכחב עליו הרמ"א בהגה"ה והוא בחלק אחוריים דה קח' נשאל
 בדאשי הדפנות בחלק חשנים על הכסלים הנשאר שם בראשם וצריך
 להסיר אחו הקרום משם כ"כ הרמ"א בהגהותיו ובתשובה להרשב"א
 סימן ס' ח' חב' וז"ל אחו חלב שחמץ קרום דק הסמוך למחין וודא
 חסור ואין זה נקרא הוד הכסלים אלא אחו שהבשר ממש שפסח אוח
 והוא שעומד בין כפלי בשר הכסלים אבל אחו שהקרום לבד חוס
 אחו נראש הוא על הבשר ולא בחוד הבשר ואין לך מי' שמחירו עכ'
 ובחב' הכ"י גם רמ"א בד"מ שלו ומתמיהני עליו שלא פי' כן בהג' ה'
 שכתבתי שצריך לקלוק ג"כ החלב שחמץ אחו הקרום עכ"ל כך כתב
 מעדתי י"ט בדברי חמדוה שלי הרי הרב מעדתי י"ט למד פי' ברמ"
 שלא הצריך להסיר רק הקרום ומתמיהני עליו שלא הצריך להסיר החלב
 ג"כ אבל עכשיו כשפירשתי דברי הרמ"א אין שום חמי' עליו בעז'
 ועוד ראוי צדור' שדעת הרמ"א ג"כ על החלב שבראשי הדפנו' לאסו'
 אחו מסני שמני' השלוגת' על החלב שחמץ הבשר הגדבק והלא כל ד'
 הוא מה החלב אשר למעלה מחת חקרו' לבד מותר החלב שחת הבש'
 הגדבק כ"ש כיון שהוא מחוספס אלא דדעת הרמ"א לאסור חקרו
 והחלב שמתחיו ג"כ כי הוא מחלב הכסלים והחלב שחמץ הבש'
 פלוגתא היא כי יש מחירין והקשו לי מנין לו להרמ"א שקורא לחב
 בעל ראשי הדפנו' חלב הכסלים הרי הרב אלפס פירש חלב הכסלים
 האיד' דלייפין אטומת' אלל ענש הנק"ה שם חלב הכסלים ואמרתי לה
 מה דעתיכם על מה שאמר הרב אלפס חלב הכסלים האיד' דלייפ'
 אטומתא שמורה דווקא על מקום הוא ולא יותר אינו כן אלא ש'
 מחמילין החלב ומתשטטין עד חצר הכבד ומת שכתב' דלייפין אטומת'
 רק לסימן משני מה קורין כסלים לשון כסול' ושמול' כן כתב הר'
 אלפס בעצמו כל זמן שאין חשוי בשר הכל נקרא חלב הכסלים וטו'
 הרי הרב אלפס קורא לחרבא דקולבשחא זה הוא חלב אשר ע'
 הגסלים והקשה הרב רבינו ניסים זה אינו ומירץ הר"ן כך הו'
 פירושו ברב אלפס גם זה מן חלב הכסלים והנה כך הוא פירוש
 ברמ"א גם זה מן חלב הכסלים אשר על ראשי הדפנות כי הוא נקרא
 אחד עם חלב הכליו' וראוי להקריבה כי הוא נמשך עם הקרום והכליו'
 ביחד כשתחזיק אח היוחרת עם אלבדע הכבד אזי ימשוך אחו החלב
 אשר על ראשי הדפנות עם הכליו' הכל ביחד כמו שכתוב בת"כ סד'

לחם שערים ה

קרבה ועבשיו הוא מחורץ מה שהקשו לי ה' חלב הדפנות הרי חנר
 ואין בחוש שזה מן חלב הכסלים רק שהטעות יאז מדברי רמ"א ז"ל
 יזו שפירשתי וגם מפני שקורא ראשי הדפנות ובד"מ שלו קורא זה
 ואש הכסל וז"ל החלב אשר על ראש הכסל חמת הקרום לבד וודאי
 ובור שאינו מקרי חסוי וחלב הדפנות הם למעלה מחצר הכבד לבד
 נריאה זה החלב מותר שאינו ראוי להרבה כמ"ש צת"כ גם שלא
 ונחננו קודם הסרת חלבו דהיינו מן המחוצר כך הוא צת"כ הרי
 ונראה שלא ינחנו הבהמה קודם הקטרה בשביל שהי' צריך להשיר
 ויזחרת עם חלב אשר על ראשי דפנות עם הכליות והכסלים הכל
 ציחד ואיך אחס יבולים להחיר החלב הזה ועוד ראיות ברורות לכל
 הדעות שאוחו חלב אשר על ראשי הדפנות הוא מן חלב הכסלים
 שהרי החוטין שבעוקץ הם ג' מימין וב' משמאל הם אסורים לפי
 בשמכין לחלב הכסלים כמו שמדמ' הב' צבור י"ד צב"ס"ד איסורן
 של חוטין העוקץ לחוטין הטחול ח"ל איסורן של אילו ואילו שווין
 אלו שמכין לחלב שעל הכרם ואילו שמכין לחלב שעל הכסלים הרי
 ויב"י קורא אחר ג' כ חלב הכסלים ואמרו לי מינין אחת טוהר שחוטין
 בעוקץ הם בחלק הפנים והראיות להם שפי' רש"י ז"ל בגמ' בדף
 צ"ג העוקץ הוא שלא תקן והרחה מקומם של אילו החוטין שראש אחד
 מחובר בשדרה וראשי הפולין נדבקים חמת החזה בראש הצלעות
 ובחב החום צריך להזהיר אותם שקונים חלק הפנימי לחטט אחריהם
 וגם הרמב"ם ז"ל צ"ב ז' מהלכות מאכלות האורות סימן י"א כתב וז"ל
 ה' חוטין יש בכסלים וכולם משום חלב ובתב"ע ז' הגהות מיימינו הוא
 שבכסלים קטן לחזה עד קרום הבשר שצביב הדפנות שחוטין כדי
 שיכנס שם יד הבודק הריאה הרי הם בחלק הפנימי ולא בחלק האחור
 והחוטין הם אסורין משום חלב ועליהם אין שום חלב אחר רק אוחו
 חלב אשר על ראשי הדפנות והחלב יהי' מותר היחזן זה אלא בעות
 בעוה"ר בדינו כאשר שאין שום מכינת ע"ז ו גם צדוקה סי' ח"ט
 כתב וז"ל ולובן הכליות צריך לשרש אחריו וכל החלב שעל העצמות
 של כסלים ועצמות החוליות שחמת הכסלים והחוטין שבכסלים ג'
 בכסל ימין שכל א' נחלק לב' וב' בכסל שמאל שכל אחד נחלק לג'
 וישרש אחריהם שהן חלב שלא יניח בחוט השערה עכ"ל ו גם בלחם
 הפנים הזהיר על אוחו חלב להקצבים שידקדקו אחר חנר הכבד כי
 מן חת"כ ולמטה מחטיל חלב הכליות ומחלב האחור יחשב וז"ל בחת"כ
 הפנים שקורין פריידק מחלק האחור דרכם של הקצבים לחמוץ
 בשיטוע

ספר להם שיערים

בשיפוע עד שמצפריים הנשר שהוא מדובק על צלע י"ג להפנים או צריכים לחלק לנקר אחתו חתיכה בשר המסופע כעו חלק האחר ד מקומות ידועים למנקרי הנשר וגם דרכם לחחוד במקום שכלי הכלעות בשיפוע בפלאהקין למטה על הגחל ועד מקום שקרוין הי' בטעל"ן והוא שייך לחלק האחר וצריך לנהרו ואין העולם מרגיש בזה לכן צריכים להזהירם בזה שלא יחטבו ב"א עד סוף הטיבון שהוא מקום מוגבל ומשם ולהלכה כלל לא וגם יש בהמות שיש להם כלעות גדולות שיש בהן מוח בכל צד י"ד או ט"ו ויש שאין להם חל"ס וכן ידקדקו הקצבים אחר הנר הבדד כי מן חה"כ ולמעלה אין שו חלב ומחה"כ ולמטה מחחיל חלב הכליות וחלב המעינים וי"א ח"מ חלבבים ומשם צריך ניקור ומחלב האחר יחשב עכ"ל. הרי לנו רואין בחוש שבעה"פ כיון לדברי רמ"א שהחלב אשר על ראשי הדפנו אסא הרי הוא אומר מחצר הרבוד ולמטה מחלב האחר יחשב ויחב עליו בעל בית לחם יהודה לא ראינו נוהגין כן אלא כמו שכתב מש"א בנימיין ויש מקום לטעות באשר שיש משרשים שכתב הכל"י חולק על לח"ה אודות אחת חלב אשר למטה מחה"כ וזה אינו הרי הוא מפלס אודות הכלעות יסירות הרי מסיים דבריו במ"ש מ"ב בא"ר שכל סדר שבצביל הכלעות הזהיר רלח"ה לפ' לדקדק אחר חה"כ ויאמר לא ראינו נוהגין כן וזה אינו לא בצביל הכלעות הזהיר בלח"ה לדקדק אחר חה"כ אלא בצביל החלב אשר על ראשי הדפנות כמו שמיסיים דבריו מחה"כ ולמטה מחחיל חלב הכליות ומחלב האחר יחשב הי' לא לכתוב מחלב האחר יחשב אלא וודאי לא הקפיד רק על החלב ולא על הכלעות וכך פרושו בלח"ה בשמחלקים חלק השנים מחלב האחר צריך להניח צלע אחת מכל צד לחלק האחר וגם יש לפעמים בהמות שיש להם בכל צד י"ג או י"ד כנ"ל או ג"כ אין צריך להניח לחלק האחר רק צלע אחת מפני שאותה צלע יוצאת כולה חוץ לחה"כ לכך היא אסורה מפני שהיא טמונה כולה בחלב הכסלים והכליות וע"ז הזהיר ג"כ על אחת בשר של אורו הכלע וגם על הנשר שלמטה מהטיבור מפני שחלב המחניים מחששים עד המקום הזה כמו שכתב הכ"י חלב המחניים מחששים עד הצלע י"ב וזוהו צדקו ג"כ דברי רמ"א באמרו אין לחוש לאחור החלבים מחלק השנים כיון שאינו מחשש חלב המחניים רק עד צלע י"ב אבל מה שמסיים דבריו רק קצח מן הקרום הנשאר על חלב הכסלים בראשי הדפנות לזה כיון בעל לחת"פ שמוקיר להקצבים לדקדק אחר חה"כ כנ"ל מפני שחה"כ משפיע

ספר לחם שערים ו

עפ"י ויורק מן הכליות עד החזה ונשארו ראשי הצלעות כמו הוחצ
 וד חוץ להם כ"ל עד החזה והלב הכליות מחסמים על אחת ראשי
 הצלעות עד החזה בקרום אחד ועכשיו נדקו דברי רש"א ודברי לחם
 מינים שהחלב אשר על ראשי הצלעות הוא מן חלב הכסלים והוא
 דאי אשר ואף שהקבו לי הא הפרי חדש קורא לעוקץ ונב
 נבחי להם לאו קושי' כלל וז"ל של הפ"ח פי' עוקץ הונב והוא בחני
 האזור ונמשכן החוטין בחני של פנים וזהו מ"ש המחבר ואומם
 חשי הצולין וכו' ולפיכך צריך לחקט אחריהם בחני של פנים
 וחשי האזור של אחרונים והמחבר בכלן נמשך אחר פי' רש"י דחוטין
 בעוקץ ה' חושי דכפלי שאיסורן משום חלב לקמן בריש ס"ה הזכיר
 ניי חוטין האפורים משום דם חושי העוקץ וכדעת ס"ה הרמב"ם
 ז"ל ואל"כ פסק לחומרם שהם חוטין אחרים מלבד ה' דכפלי
 האפורין משום דם אלא ש"ש בכלן חוטין שבעוקץ אינו מדוקדק
 נראש"א סבר כדעת הרמב"ם שהם חוטין אחרים אלא שסבר
 איסורן משום חלב דומי' דה' דכפלי ז"ל להסמיר ולאסור חוטין
 בעוקץ משום חלב ודלא כהמחבר לקמן עכ"ל הפ"ח הרי לפי פי'
 ש"ח חושי בעוקץ גם באזור איך אחת אומר שהם כפלים וכך
 נודו הסי' כש"ח אחת שראשי הצולין ככפלי בראשי הצלעות הם
 אורים משום חלב באשר שהם באים מן האזור והחלב אשר עליהם
 נחור ואמרתיה להם איך כן אלא החלב אשר על ראשי החוטין אשר
 החוטין אפורין כשכיל אותם חלב שמונה עליהם ודלא כפי' הפ"ח
 ראש אחד באזור אלא כמו שפי' רש"י ז"ל שראש אחד מן החוטין
 וחובר בשדרה וראשי הצולין נדבקיין חתח החזה בראשי הצלעות
 הקושי' מה שנקשה הפ"ח על הכ"י חוטין שבעוקץ אינו מדוקדק
 אקשי' כלל שכלן בשי"ס"ד כחב לדעת רש"י שהוא קורא
 כפלי עוקץ ואיסורן משום חלב ובשי"ס"ה כחב לדעת הרמב"ם
 זקורא לונב עוקץ ואיסורן משום דם ואין שום קושי' על הכ"י מפני
 זה קורא כחן וכאן עוקץ באשר שיש לו על מי שימשך אדריכה
 הקושי' עצמה על הפ"ח מה שדחק עצמו לפרש שחוטין העוקץ הם
 האזור ונמשחין בחני של פנים זהו בוודאי אינו מדוקדק באשר שפי'
 שום סמיכה לזה לא מן השוקים ולא מן הגמ' והחום מכחיש אף יבול
 להיות שחשי החוט יהי' איסור משום דם וחשי החוט משום חלב אלא
 מחורחא כמו שפי' רש"י ז"ל ומי שהוא בקי בניקור אזורי' מובול
 לתעיד ע"ו שאין שום חוט שיבא מן האזור לפנים וחין שום דלא
 מהפ"ח

ספר לחם שערים

זמנה"ח להחיד החלב אשר על ראשי הדפנות ועוד מצאחי און לי מ
שני בעלי המחברים ה"ה בעל המחבר ספר טהרות אהב
שהיה שוחט ומנקר בק"ק פראג ובעל המחבר ספר זבח שמרא
שהי' שוחט ומנקר בק"ק ליסא ספירשו על סדר ניקור של בע
הציטור וז"ל של בע"ה ע"י ואח"כ מחחיל מקום סיוס הגיד המוצא
מן החזה ומקליף בידו אוחו הקרום שעל הכסל ופי' המחברים הג"ו
הוא הקרום האשור מסדס חנב שעל הכסלים ובל הנגדר עמו דהיינו
כל חלב אשר חתמו והמשוך עמו הכל אסור הרי אלו המחברים כתבו
ג"כ לקלוק החלב אשר תחת אוחו הקרום ועבשו אחי ורעי בואי
וראו כמה זכמה זויכוחים נחובכתי עם לומדים מופלגי חורה כבו
מקום שידם מגעח ככל הפוסקים ולא מצאו שום פתירה לדבר
בעוה"ס לכן אחי ורעי כל מי שיש בידו למחות זאימי מוחה בורא
הקולר חלוי בצווארו והחייב מוטל על כל איש מישראל להשגיח ע"ן
שלא יבאולו עם קדוים באיסור דרח"ו ודילנו בהערה זו אלא
השבתה בא בעולם בעוה"ר שאין שום בעל חורה משגיח ע"ז ואם
המצא חמצא איש אשר נגע ירחא חלקים בלכבו להשגיח או אינו
משגיחים בו ועוד שהטבחים פוערים עליו פיהם ויחרקו עליו
שיניהם לאמור מי שמך לאיש עלינו לפשע מעשיו הרי הרב זכמה
מורים אשר קטנם עבה ממחמד זאין אומר בא להקריב אלינו ואמה
חורה מדסה באמה ללמדנו ובאמה הרבנים והמורים המה בקיאים
בטוב הדין אך לא ראו מעולם מעשה הניקור וגם הרב רמ"א בעצמו
כתב שאין להעלות הכול על הספר דדבר זה צריך לימוד מן הבקי
ואאמון בניקור לכן כל איש ישראל אשר נגע י"א בלכבו ורונה לידע
מקום החלבים האסורים שילך בעצמו אל בית המטבחים לראות
ההנחה בשלימות וכה משפטי שינה על הטבח לכל יעקור הכולי'
של ימין הדבוקה בשדרה ממקומה ועל הכודק יונה לכל יחוד
האגר הכבד רק הקרום לבד על היוחרח ויקח הקרום וימשוך למעלה
אח הקרום או יתשרד הקרום עם החלב אשר על ראשי הדפנות עם
הכליות ביסד ואז יראה בעיניו ובלכבו יבין כי נגיס דכרי כמו
שפירשתי בעוה"ס :

ומידי דכרינו זכור אזכרנו מה שראיתי בעצמי במדינות ואמוט
שהקבצים לוקחים חזיכות דאר מחלק האהור בלא ניקור
ואובלין כ' ואמרחי להם אחי מאין למדחם זה לעשות אל חשבו כן כי
זה נשר ה'ריך ניקור ויעני עוות ולא בשיס הלא כל העדה כולם
קדושים

ספר לחם שערים

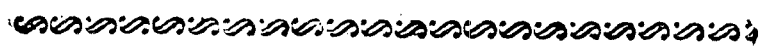
דושים: ומי אין כמודך בזה • להאשים אותנו בשמהגזזה • ועל כי
 פתח פי לפרש דברי מי בניס • דעו לסקלוני באצנים אוי ואבוי
 ולדבר הזה • חד בוקי קרוקי שחיר להם זה • והבשר שלוקמים
 לחלק האחור חתיכת בשר הנקרא ברעטי"ל שמתח הא"י ד' פלע"ה
 ואחמה חתיכה יש ג' גדים האשורים משום חלב גיד הניסה ולבד מה
 הצריך נקלף אחור הכשר כידוע למנקרי הכשר וגם לוקחין חתיכת
 בשר הנקרא טריפה קאלנער ולאחמה חתיכה אינו מעיל ניקור כלל
 במבואר בפוסקים • וגם חותכים האלי' עד עצם האנק"ה עם חרבא
 דקולבשחא ומסקלה יותר עד ז' וח' לטרות זמכשילים אח סרבים
 באיסור כרח דאורייתא לכן מורי גרבותי שימו לבבכם על המכשלה
 הזאת כישראל זוהי הוא כי מלאכת הניקור מסורה לכל לעמי הארצות
 ולצורים ואין שום בעל חורם משגיח על זה כי עיניו לא ראו הלכה
 למעשה כמו שכתבתי למעלה • ועוד על זה דוה לבי שדברתי עם
 כמה אנשים שאין מן הנורד להזכירם לעיין על סדבר הזה • והשיבני
 ומה לך להוציא לעז על עם קדוש שאוכלים טריפות הרי המנהג עוקר
 הלכה מנהגך לנקר כך ומנהגם כך מה בהמתם של דיוקים אין הקב"ה
 מביא חקלה ובו' ויהי כאשר שמעו אזני את דבריהם פלגות אחותני •
 דמע חדמע עיני • תושיה נדחה ממני • על כי גברה עלינו טומאת
 הקליפה ר"ל כי כל מגמתה להכשיל את ישראל במאבלות אסורות
 דווקא במ"ש בהקדמתי דברי אשר הקנה כי גם על הלומדים האלה
 הטומאה גברה • להחזיק ידי עוברי עברה שהמנהג כזה יעקר איסור
 מן החורה • אוי על המנהג כזה • כי מה על כפק איסור חלב הזהיר
 הרב צ"י ס"ס ס"ה חלב וודאי לב"ש כמו שהבאתי מכל הפוסקים •
 וכבר השיב רבינו אלי' חיים שאלה י"ב על החלב אין בו משו' הולאה
 לעז על הראשונים ע"ש • וזוה נשאר חסובחם מעל כמה שהם
 אמרו שאתה מוציא לעז ועל מה שהשיבו לי מה בהמתם של דריק' וכו'
 אביא מה שראיתי בספר ישוד וסורס העבודה • שהוא מזהיר שם על
 מאכלות האסורות וז"ל ואף גם זאת שיחא האדם ירא שמים וגם
 נזהר בהם בשמרתם ככל אמני החקירה וכל היד המרבה לבדוק עכ"ל
 לא יהיה נכון לבז בטוח ציודאי שניצל מכל וכל מאיסוריה אל
 וביחוד מספק איסור טריפה ומתילכ"ן שמצויים במאכלים בקיץ
 בחמדות • אך חיצו גדול על האדם לעשות המטב עליו ואת אשר
 צריך לעשות עשה לחקור עד מקום שידו מגעת וזו עכ"ל יתים שנג
 זה' ית"ש ית' בכאלך ויזילך מלבד ולא יאונה לנדיק כל און • אך

ספר להם שיערים

מי שאינו חושש ע"ז ואוכל ושותה בלא בדיקה וחקירה גדולה בחולו
 אוי תחלתו ישיב על אופו ואף על השפק נקרא מויד ועונשו גדו
 ר"ל ומה מאזן מלביג בזה"ק עינאי איסורים אלו שהרי הוא בא
 כופר בעיקר ולית לי' חולקא באלהא דישראל ר"ל ואעתיק לשני
 מאמר אחד מזה"ק כדי לעורר לב האדם אל הורויו בזה"ו
 הוה"ק פ' שמיני דמ"א ע"ב כ"ח כל מאן דאביל מאינון מאכז
 דאסורי איחדדיק בשטרא אחרא ונעיל נשטיה וגרמיה ורוח מסאט
 שרי עלי' ואחוי גרמיה דלית לי' חולקא באלהא עלאה ולא אה
 מסטרא' ולא אהדבק ביה ואי יפוק הכי מהאי עלמא אחידין ב' כ
 אינון דאחידין בשטרא דמסאבא ומסאבין לי' ודיינון לי' בבר נ
 דאיהו געלא דמרא' געלא בהאי עלמא וגעלא בעלמא דאחי' ועל ד
 כתיב ונטמח בם בלא א דלא אשתכח אסותח לגעולי' ולא נפוי
 ממסאבותי' לעלמין ווי לון ווי לנפשיהו דלא יחדבקון בטרורא דחי
 לעלמין דהא אשתכחו ווי לגרמיהו עליהו כתיב כי סולעתם לא חמו
 וגו' והיו דראון לכל בשר כו' ר' יוסי שחם ואמר כל עמל אדם לשיט
 וכו' האי קרא בשעתא דדינון לי' לב"ג בההוא עלמא כתיב כל ההוא
 דיני וכל מאן דסביל בההוא עלמ' ונקמין נקמתא מני' דעלמא לפיה
 בגין שיהו דלא נטר לי' ואב לי' לנשאי' ולא אחדבקו בשטרא דחי
 בשטרא דימינא וגם הנפש לא תזלא ולא תשלים דינהא לעל' ולעלמי
 עלמין ד"א לא תמלא לא תשלים לשלק לאתרהו לעלמין בגין דהא
 איסראבית ואחדבק' כס"א ר' יצחק אמר כל מאן דאשתכח בשו
 באלו פלח ע"ז דאיהו חושבתי' ר"א הוה יתיב וכו' עכ"ל הרי
 מבואר מתאמר זה"ק שלא באה השמיר' לאדם מן השמי' אם לא יזהר
 בעצמו וידקדק בנתינתו מאוד אז מן השמים יאעוהו כמאמר הגאון
 הבא לטהר מסייעין לו כו' בכן אהובי אחיי וריעי וכי און ראוי לאדם
 לפול מלא קומתו ארצה וליתן בעשר שיהו ושלגי עיס חרד עינו
 יומם לא יסקו וליילה לא יטח אם קולע השערה לשער בעצמו שלא
 היה נוהר היטיב בעורו בחיים חיותו מנאכלות האסורות אבר אומץ
 עונשם תמור מכל עברות שבעולם לשי' הוה"ק וכו' וברון כל הדברים
 האלה הלך ילך וכתה חמיד לא יחשה על מיעוט שנותיו אם ישער
 כנ"ל אינו בטוח כס"ב אם ילך חשבה לסיעך על המזקה כהאומרים
 מה בהתחם וכו' ומה לי עוד לזעק ולדבר על לב כ"א האין די
 ביאור עולה לבאר ולהתלהב לבד אנו ועוד יש ליראות גדולות
 שהאדם צריך לקדש עצמו מלמטה ואז נקדשין אוחו מלמעלה ולא

ספר לחם שערים ח

יַעֲמֵהוּאֹמְרִים בְּזוֹכֵר לְמוֹנֵה לֶכֶן כֹּל אִישׁ אֶחָד בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִזְכֹּה
 שֶׁ לוֹ יָדוּשׁ בְּחֹרְחִינֵי הַקְדוּשׁ יִשְׁמֹר וְיִשְׁמֹר עֲלָיו וְאֲחֵרֵי מְדַבְּרֵי
 כֹּהֵלָה וְאוֹ נֹכַח לֹאכֹל מִבֶּשֶׂר זֶכֶח הַשְּׁלֵמִי בְּמַחֵר בְּיָמֵינוּ א"ס :
ג בְּקִשְׁתִּי מֵהַגְדִּילֹת הַרְבֵּעִים הַגְּלוּתִים כִּי מִן הָרְאוּי' ה'
 לְגֹזֵר בְּגִירוֹת וּבְנִתּוֹת שֶׁלֹּא לְקָרֵב לַעֲבֹדָת נִיקָר רַק לְמִדּוֹן
 וְסִלַּג וְלֹא לְהַשְׁחֵם בַּעֲבֹדָה זוֹ עֲמֵי הָאֲרֻטָּה וְהַשִּׁיבֵי לִי שֶׁאֵין
 זָרִין גְּזִירָה עַל הַצְּבוֹר אֲל"כ רֹב הַקְּהָל יִכְלוּ לַעֲמֹד בּוֹ גַּלְל כֵּן
 לְחַה בְּדַעֲמִי לְכַחוֹב כֹּל הַכְּחוֹב נִיקָר בְּלִשׁוֹן אֲבָבָנוּ אֲלִיבָה דְדִינָה
 ג"ס זֶה יִקְבֵּל עֲלָיו כֹּל אִישׁ שֶׁלֹּא לְקָרֵב לְנִיקָר הֵן חֶלֶק הַשָּׁנִים אֹרְבֵי
 עֵינַיִם עַד שִׁלְמוֹד הַלְּכוֹת נִיקָר הַלְּכָה לַמַּעֲשֵׂה וְאֵחָ כִּי נִיקָר בְּפִרְט
 אֲכַחוֹב אִי"ה בל"א כְּדֵי שִׁיכּוֹל בְּנִקֵּל לְהַבִּין כֹּל מַלְאכָה הַג"ל :

א הַיִּסְט רִיחַ קַחְסֵל זַחַל אֵין מְכַדֵּר סְפִלְטָן מֹנֵל מְרוּס
 נַעֲמָן רִיחַ גְּהִירִין מֹנֵל מְרַחֵב נַעֲמָן רִיחַ הַיִּסְט מֹנֵל רִיחַ
 גְּהִירִין מֹנֵל רִיחַ הַיִּסְט וְחֹזֵן רִיחַ גְּהִירִין זֵינֵן גִּלְעָגֵן דְּרִיכּוֹן מֹנֵלִין
 רִינֵן : לְשׁוֹן הַיִּסְט דֵּר לֹכֵג זַחַל אַעֵן מֹנֵל בְּחֵדִי זֵיטִין מְרוּס נַעֲמָן
 מְדִירִין מֹנֵל דֵּר נַחֵךְ מֹנֵל מְכַדֵּר סְפִלְטָן דַּעֵק קִנְהָ מֹנֵל וְיִסְט מֹנֵל חֵב
 מְגִירִין דַּעֵק שִׁיפֵי כֹבֵעַ מֹנֵל בִּיחַ רִיחַ זֵיטֵן לִיגִין בִּינְדִילִיךְ הַיִּנְטֵר דִּי
 זִינְדִילִיךְ גִּיעֵטֵן וְיִיסָה מְדִירִין מִין לֹכֵג מְרִינֵן זַחַל אֵן מְרוּיֵט לִיחֵן אִיט
 מִין לִיחֹכֵט טוֹךְ מֹנֵל בֵּינֵן קִנְהָ מֹנֵל בִּינְדִי זֵיטֵן מִין טְלוֹנֵד לִיגִין לֹ
 וְיִיסָה מְדִירִין זַחַל אֵן מְרוּיֵט נַעֲמָן זֵיחַ זֵינֵן מְלִי חֲסוֹר מֹנֵל דַּק וְעֵגֵן
 מֹנֵל רִיחַ בִּינְדִילִיךְ מְכַדֵּרֵה זֵינֵן זִיךְ נֹהֵג מְרוּיֵט לֹ וְחֲמֵרֵן מוֹדֵר לֹ
 וְרַעֲכֵן מוֹיךְ חֵב נִיט גִּיעֹכֵן קִינֵן מִיסוֹר דְּרוּיֵל מֹנֵל וְעֵגֵן אַעֵן חֵב טַחִישׁ
 וְעַם פִּרְעֵרִיק מֹנֵל זַחַרְדִּיק מוּיֵל לֹאֲעֵלֵן בִּינְרֵה זַחַל אֵן הַמְרֵט מוּיֵל דַּעֵק
 גְּוֵעֵלְפִטִין בֵּינֵן חֵב טַחִירִין וְחֲדַקְדִי פִלִּישׁ וְחֵס לֹ וְיִיסִין לֹוֵעֵלְפִסִין בֵּינֵן
 מֹנֵל רִיחַ דְּרִימֵלְנֵטִי גִיחֵרֵר לֹס זַחַרְדִּיק מֹנֵל רִיחַ פִּלְמַנְקִין זַחַל אֵן טַחִירִין
 מוֹנְטֵרֵן נַחְסִיל דַּעֵר נַחְסִיל קַעֵר לֹס זַחַרְדִּיק מֹנֵל חֵיבֵר סְפִלְטָן דַּעֵק
 דְּרִימֵרִיק מוּיֵל הַעֵלְפֵט בֵּינֵן הַמֵּלֵז זַחַל אֵן מְרוּשׁ נַעֲמָן נֹוּיחַ מְדִירִין מִינְרֵ
 יָגֵט מוּיֵבִין מֹנֵל דַּעֵר מְכַדֵּרֵר מִין טַחֲמֵלֵן מֹנֵל בֵּינֵן בְּרוּסֵט מִיכּוּיִיג
 יִיט לֹוּיחַ מְדִירִין מִינְהָ בֵּיחַ רִיחַ מְכַדֵּרֵה בִּין מִן פִּלְמַנְקֵן זֵיחַ וְעֵגֵן
 אֵלֶה חֲסוֹר מֹנֵל דַּק וְעֵגֵן מֹנֵל דַּעֵר נַחֵךְ זַחַל אֵן מְרַחֵב לִיחֵן רִיחַ הַיִּסְט
 מֹנֵל פִּלְמַנְקֵן דֵּהֵינֵנו זֵיחַ הַיִּבֵט זִיךְ מִן מֹנֵל דַּעֵק מְרֵט וְחֵשׁ דַּעֵר חֲלֵר
 פִּכְבֵּר מִין חֵב גִּישְׁטִין גִּישְׁטִין זַחַל אֵן מִין מְרַחֵב לִיחֵן מֹנֵל רִיחַ עַק
 מִינְרֵ אִיט דַּעֵק חֵלֵב וְחֵס מוֹנְטֵר דַּעֵר הַיִּסְט מִין דֵּהֵמֵנו מוּיֵל רִי עַקֵן

ספר לחם שערים

במנר אונ' פון פלמנקן גמר מרב אז עט מיז וואריסן ליהט זיך גריין
מרחב דיז איסן חלב וואס מוז' דיז עקין בינר מיז מבר אז עט מ
פ'ר קילט מוז וואס אים מיין אעסר חב רייניקן פון דיז עקן פון
אחרק דער חלב מיז מסור פון חלב הכליות וועגן עט מיז מיין מיין
איט דיז כליח אונ' דער נחך וויז עט למאט זיך מויס דיז רוב
פלייס פון פלמנקן האבט זיך מן מיין וויטה הויט זאל אן חב סני
דיז הויט אונ' מרחב ליהן אונ' דיז חלב חב רייניקן מבר מבר
איין זיך נוהג מוז' לו רחטין דיז רוטה פלייס אונ' מרויס נעמן ד
פעטקייט דאס מוז כטר לכל הרפוח נור דמרטן מיז פ'ר חאקין לוי
בלוטיגי מדרין זאל אן לו סניידן מדר מרוש נעמן דער נחך זאל
מרויס נעמן דיז מדרין לויטין דיז ריסק דהיכו מיין פ'ר מוז ב
רוקין אונ' דער מדרר עק מיז מן עק פלמנקן הינטרין בלוסט
אן מרויס נעמן לו וויטן דרייז באגר אונ' גוט מרויס ליהן אים ס'ר
עקין וואריסן מיז זיין מסור פון חלב וועגן אונ' מוז זאל אן ס'ר ב
דיז מדרין אים אונ' דער נחך דיז גריל פון פלימה חב סניידן מ
מרויס נעמן די גיל אונ' לו סניידן דיז סאח'ר דמרטן מיז פ'ר הס
בלויטיגי מדרין אונ' דיז פלימה חב סניידן אונ' מרויס נעמן ד
דיז מדרין פון רוק ברחטין אונ' פון פלימה אים מוז פלוצן
איטין ביז מן עק זי זיין מסור פון דס וועגן * בני מעיים ד
היסין די מיין גויט דאס ערטטה דעס לונג אונ' לעבר זאל אן
רוט פלייס חב סילן דיז הויט וואס לוק לעבר לו מוז מבר ווען
מיז חב גיסניסן וויסט אן ניט וועלכי זיט זאל אן ביידה זיסין
סילין דיז לונגין זאל אן פון מבר סניידן מלרי סינקכות ד
המרלן זאל אן חב סניידן דעס סניין אונ' דיז מוהרן דהיכו פ'ר ד
חליק אונ' עפ'תן אונ' מויס סילין פון אונאויניג אונ' לו קארבין מ
דעס קנה אונ' דעס קנה חלב וואס אן רופט ליכטיל אזו אן פון מנה
סניידן פ'ר מן זאללין פ'ל למ'ס מיז דרוק בלוט דא * הכרס מיז
דיז וואספ'ל אזו אן מבר נעמן דיז הויט אונ' וואס מינסרין הויט ל
מיז מלץ חלב אזו אן ריין אמ'ק דער האסת' אונ' בית הכסת' ד
מיז דיז לעפל וואס אונ' דיז קניגה מיז מויך מוז דר דין וויז דר כו
נמר דעס אונ' דארן אן ניט אער וויז דיז הויט מרחב נעמן מ
אונטן דיז פעטט ניט * הדרה דבנתה דאס מוז דיז אנוסה ד
דקין דאס זיין דיז קיטקיש וואס מרוק דער אנוסה מיז זיט הייב
זיך מן פון אונ' גיטן מרוק דיז גרמבה קיטקיש וואס גיז
לוק

ספר לחם שעורים

ט

וחם והיגרו לחזק קרואה כל דער ליך תיבט עם חן לחזק
לו גימ דעם סטיק קיסקה ווחם פון אהזין בינדיח קייט פון
אוואו ריין אהלין פון אלב עם זאל נישט בלייבן אהרוק דער
אן כרם דהימו דער בלס האלס פך דרחן חן מונ' דער אהדרר
א לחיין חן טריעה קיסקה זי הייטט סגייז ריפה זאל אן אהצק
א לערך חין הלבה חיל מונ דהרסן סייט זיך חב ויזח חין פייגל
זאל אנוסה אז אן ארחם בעאן דיה הייט פון ביידה זייטן מונ'
דורל ארויס לייף פון חין פק בען חן אהרין פק לחיין דיה קרייט
א חין עקדיס טאגדיג פך חן וחללין חא טיג דער דין עם חן
פון דק אהען מונ' דיה כרעס זאל חב גנוון חשבן דיה הייט
אזאל פון דיה זיין ווחם לוידיח נידין חיה זאל אהען חין חיה
לייף דיה כרעס ליהט חוועק קרואה כל אהען דיה חויט
לייף זענ' דיה אהרין חרויס לייף דחם זעהט חב גיסטסן פון
א לחיין בין חין אהרע טרעקס זיך חשם פייז אהרדי בהאות
דיה קיסקס ווחם חין דער אהט חיה גמר דרושין דהיינט זיך
א חרויס פון דה אנוסה דחם גיט קייק נישט חלפולג זען עם
גסט זיך חח זאל חין סחלה פריטן בז חין אהיה אהרעס דחם
אן זרי סגייז ריבה סטאט דער דין חוועסעה להדהה פסרה זיך
סריעה פסחל הייט דער אילן אהען זאל ארחם לייף פון ביידה
א חין הייט אזאל חין חדר ארעיש לייף איה חיל קלוגן עם חח
ד פון חול אהען בלייזת הייסט דיה פירן זאל אהען דיה הייט
א סילן מונ' חענע זענדיק די געט קייט חויט סגייז חונ' זען עם
גסט פך חין בועה חיל חין גיר חרב חיל חין אילן זאל אהען
א סחלה זען זיך סען קליין חיה דיה בועה זאל אהען זיך גסט פך
א אהזין פזאל הייסט דער חייטר זאל אן אן טעלסן אהלי חרויס
א חין חדר פון דק אהען חונ' לו סטיק דיה חונ' חשב חונ' גוט
א קלחטן חין חחב גינפחן אהרדי בעאן אהרדי סטאל ווחם
א דיה חייטר חח דהיינלוסן כהלל לו דס חיה חסור פון בסר
אן זענן סייף אהלי חק גיד הכסה אן חויב חיל זענר זיט גיל
א חחב אהען בען חן סאחולן חבל חונטין גינטיט טט זען זיך זאל
אן פעט זיין גהערט עם לוס חייטר חיה חזנעי דס זיך דיה
א חחב דיה בעיק זיכען זאל אן חרויס בעאן דיה רוסה פלייס אהען
א גיד העלווח חונ דעק גיל חונ' רוסה אהרין זיין חיל חסור פון
א עהן דהר גליק דס זען דיה טיט זאל אהען חב חקין דיה פעל

פריח

ספר לחם שעורים

פרטן זמלנין חונן וחמס אמן חין זיד צוהגן למנש לו סקנין-לו-וי
נעגיל דמס חיי נמר פון אימוס ועד. י

חקק שני

קודם כל אגן זיך חמד אורש זמן די בלוקס-חמס חמס אלקר או
חיי ער קואט זיך לערנן דערמאנלכע דער ערשטער כלל חיי דע
לון גיר הנסה ימו סהג-פס זימח בע מאר בהנה חדי חמין ד
ועכסין ירך זמנ לצקד ירך ; עש-מוד יקין חיליק ט חויסן חמין
אונ חיי' אער ניש חמס יפין חלב אעגן חיי חסור' חיי
פין חיי' אורש וחבהג' אד חמס חק יחיה-בלי חיי חיי' חסור חיי' חיי'
חמין בחמה ג' אמה חסירה כלל חיי דער אנקר און חויסן חייסלכין
פון וועסט אעגן חיי' חיי' חסור 'אז' פון דק אלגן חדר חלב חדי
חמס חיי עיים צאבאחט פון חלב חאל ג'יה חיי' אן כרך זוכת בין
און חייס ג'יעט חיי' חיי' דק חויסן חיי' חיי' לו סקנין
דריטר כלל חמס חייסלכר אנקר און ג'אחרינט זיין חיי ער שאלט
פלעט זמון ער שאלין ג'חלף דין חוי' דעק חדר זחל ער גיין ג'מסין
נרך חוי' חוי' חייס סיי שניידן כמר פלויס דמס חיי ידוע חמין
חיי אפן טחל חייס אטיד-זיין וחמס חסור חיי חמין טחר אן גיט חיי
חמס אונר חיי' דער פ'רטר כלל חיי דער אנקר חוי' חויסן
טלוק פ'ר וחמס אפן טחלט חייסלכין טחיק פלויס דהחלף פון הדבי
אונ' היפ'יטות ועגן דער חלב פון ג'ה ווערט ג'יעסט דער לו
דיוק און ג'יעלט אונרן דער פ'יעטד כלל חיי דער אנקר
החבין חמין לייסנט טוך ער זחל דעק אעסיד חיי אהל חיי חויסן
ער ריימט חן חלב דער זעקטטר כלל חיי דער אנקר טחר
חויסן לייגן דעק סטיק פלויס ביי ער זעהט חרוק חוב ער חמס
פ'ר זעהן טריפות חוי' דער אנקר טחר ניש זיין קיין סיפור חוי' חיי'
יחמ טחיק חוי' זחל זמן אלמסה טחן בחמונה ויהי ג'יק אה' חויסן חמין
קודם כל זחל אען חרב נעמן דעק פלחנקן דראונ דעק ברענ
וחמס דייח חמלס לייגן דליני' חדר דער חייטה איט דעק קחון
חוי' דער טריפה קחלכר איט דעק בין וחמס בלייבט פון דייח רייח
זחל אען מיט חיי סמחון דעק פלחנקן פון קחלכר אען זחל חרב ליי
דעק חויסן אפון טריפה קחלכר חמון וועט אען זעהן חייח דייח חדר
לליין חוי' פון באטריף קחלכר לעמט אען דייח לעדין חוי' אען לע
חרויס

אנשי דומם קח לבי אה זמק חסר סון גיר החילון אעגן דח אה
א דיע יאו זחם חיז דער גיר החילון דער עולם חיז חין טענות
ידידגן סח דער רעכסר גיר הנסה זחם דח גירח זמגס גיר הי
הסאוד לעלס ער ליגט מיעיין זייטן ברמסן פר גיט סון בוקח דחי
ביז חן פח גיין זייח דח גאונת הגירין זייטן בכך זייח עס סמיט
ן שר חס מסוד סון גיר החילון זעגן זחלס חיר זייטן מז דר חיי
חיז החלב חיר זחלס ניט פֿר גרינג אהכין אפן אוו חיס נחך זוכ
דר נחך זחל אן חרמב געאן דעק קוסלין חונ אען זחל חיס החקין
ללעות הקנות זייטן חוט הסדרה חונ' חוים רינגין דעק חלב זייח
חוט הסדרה חיז גילעגן חונ' חב סילין דעק פֿליגיל זחל' דחי חר
חרויס ליהן חונ' חב רינגין דעק חלב דהיכו עלגין דחי היוט
פֿלייס חונ' חב רינגין פֿון א"כ פֿון פֿלייס חונ' פֿון הויס דחי חלב
היסט חלב דהאחניקס דער נחך זחל זען חרויס נעש פֿיל חר
דהיכו חבטקין דחי חוליות חין פֿלייס דחי מיברססה דחי ח
חסור פֿון חלב זעגן חונ' לזייח זחם לזק פֿרידדיק לו זייט חסור
דק זעגן נחך אוו חיד אודיע זיין זייח עס למזט זיך חויס דחי ללע
קסנות דהיכו דער קוסלין דח היבין זיך חן דחי פֿרסות דחם דחי
זען לו זייטן זען עס סרעקט זיך חין סחלה חין חוט הסדרה
זען ברענגן לזק אורה הודחה אוו דער זאקר חיס זייטן זייח ד
פֿרשות היבין זיך חן חזו זעט ער דעק דין נחך קלערן דער כל
זחל אפן חב רינגין דעק ביין פֿון קליין חונ' פֿון זייטן ברמסן דח
זערט גירסין עלס הנק"ה חונ' זען החקט חרויס דחי בוקח דחחא
חונ' זען סאמט חויס חן חליה חונ' זען החקט חרויס דחי ביין פֿ
חלי' ביז חין קוסלין דחם חיז חלץ חסור פֿון הרבח דקולבישתח זען
דער נחך נעאט זען דעק זייטן ברמסן חרמב חונ' זען סילס חיז
חב חונ' דעק א"כ חב רינגין חונ' דעק קילעכדיג ברעטל חב סיל
פֿון ביידי זייטן חונ' עט בליבט סאחלץ ביחון ביין פֿון דער חלי' או
זען חב רינגין דחי חלב ביז חן דחי דער נחך זחל אן חרויס נעא
דחי הקוקות דחי דחי זחם פֿון ביין היבין זיך חן דחי זען חסור
פֿון חלב זעגן חונ' זייטן פֿון דק זעגן ביין א"כ עפֿיקט זען חין חר
כלורת א' חזי חסר פֿון ג"ה זעגן חרמסלן חין חין חרר זייח חין
זעפֿלי חיז פֿון ארמית עק זעגן חונ' ביח דעק א"כ זחם חין פֿלייס
חיז סמיט חין חרר סמיטעדיג דער חיז חסור פֿון ג"ה זעגן זחל'
דחי חלב זחם חיז לו זייטן קילעכדיג ברעטל חונ' לו זייטן ברמסן חיז

ופון ברעסיל דלח חדרין זימן אסור פון חלב ג"ח וועגן אונז רר
 זענען מען דעם ברעסיל לעאט אעז וורויט דעם פאואו של גיל
 דיח אקרויט וואס סגיית חב' דעם ברעטל חיי זיה ליהן חרעס
 ודרין זענען זיח אחזכל הריעות בחסר דיח חדרן ווערן ער הקט
 אען זיח דער נחך ניט גיפין אול' אען זאל חב ריינגין דעם
 פון פלחנקן אול' פון דיח זייט וויח דיח חייטר ליקט זאל אען
 דיקה וויטה הויק חב סגיידן חזו ווייט זיח דער חייטר ער נעאט
 זיח אסור פון בסר בחלב וועגן אול' ביי חין סור אזו אן חויך חב
 אן פון גזירה אעגן אול' דעם ארחה כסל חב ריינגין אול' דעם
 גר זאל אען חב ריינגין דיח א"כ אול' חב שילין דיח רוטה פלייס
 חלדי קנוקנות חויט סגיידן דער נחך זאל אען חרויט נעאן דיח
 זענה דהיכו אען זאל איט דיח פייגער חב רייסן די כסרה לעדוילה
 דיח טריעה לעדוילה חזו בלאבן חלדי חדרין ביין סדרה אול' וויח
 סגייד חב איט חין אעטר חזו זיח ער אזכל טריעות בחסר דיח
 דין פון לעדוילה זימן אסור פון חלב וועגן חבד חז קר גייהט
 ור חרויט דער נחך סגייד אען חויט דיח קנוקנות חיל אער ניט
 סואן של גיד אעגן אען זאל רחן אחזכל דעם א"כ אול' חב שילין
 ו רוטה פלייס אול' חלדי קנוקנות וואס לזס טריעה לעדוילה לן
 ס סגיידן אול' חיופין קנעסיל זאל אען גיווירינט זיין חרויט נעאן
 ין קנוקנה זיח חיווואסור פון חלב ווען דער נחך זאל אען חרויט
 אן דעם יד חדר ג"ה זאל אען חב סגיידן דיח בשר ערוה וואס חיי
 בליבן פון גיד הערוה דער נחך זאל אן חב שילין דיח פלעסטריל
 ג' פון דיח זייט חין סטיקיל פלייס אען רופט גיד הלסה זאל אען
 זק ראן אחזכל אול' דעם סטיקיל פלייס וואס הייסט קנעסיל אזו אן
 ים חב שילין אול' חויבין חין קנוקנה חרויט נעאן דער נחך זאל
 ען דין אחזכל דיח לוחח א"כ חיינה חין גרויסה אול' חיינה חין
 חיינה אול' חב שילין דעם יד אול' לז חויסן דיח א"כ חויט סגיידן חזו
 וער נחך עפלין דעם דעם אול' חב שילין דעם דעם אול' דעם יד
 ער נחך זאל אען עפלין חן עק אול' חרויט נעאן חין חדר כלורת
 א' דער נחך עפלין דעם יד זימן דיח חדרין חזו וויח פייכל פייגער
 דהייכו דיח גייען עיר חדרין אול' דער נחך קערט אען חוס חזו דיח
 חדרה זייט חיי חזו וויח דער גודל דחט זיימן חין חליס זעקט חדרין
 זיח זימן אסור פון גיד הנסה וועגן דער נחך ספזלט אען חיל בעיח
 זיח א"כ חיי ער אחזכל חין חדר זיח געפלה אול' חייטר וואס

חלק שני י"א

וּבְגֵה מוֹסֵר דַּעַם חֹלֵב אִוּוּ אַעֲנֵן דִּיחַ קְבוּקָנוֹת מַרְוִיס נַעֲמָן אֲחִי
 קְמֵלְעִדְרִיק בְּדַעֲטִיל אִוּוּ אִין חֵיין שְׁמַחֲסֵן חֵיין מֵיין עַק אֹוּל' חֵיין מְחַדְרִין
 זַב אֹוּל' מַרְוִיס נַעֲמָן מְחַדְרִין זִיחַ זַעֲנֵן חֹסוֹר עֹון ג' ה' אַעֲנֵן דַּעַר גַּסְדִּי
 זַעֲמֵן אַעֲנֵן דַּעַם קֶלְיֵן דַּעַר סְטִיק עֲלֵימֵן אַחַס דִּיחַ בַּחֲקָה שְׁמַחֲלֵן לַעֲבֵד
 עַר בִּיחַ דִּיחַ הַיִּסְט קֶלְיֵן אֹוּל' דַּעַר גְּרַחֲבֵר סְטִיק עֲלֵימֵן וַחַס דַּעַר
 אִין דַּר בַּיְדֵר הַיִּסְט סְטִיק דִּיחַ חֹלֵב אַחַס לֹו אִיִּסֵן קֶלְיֵן אֹוּל' סְמִיִּל
 יִגְט דַּחַס חֵיין חֹסוֹר עֹון חֹלֵב הַכְּסִילֵן אַעֲנֵן עֹון דַּעַם חֹלֵב גֵּיט חֵיין
 אַזֵּר חֹלֵב מְיַבְרִין קֶלְיֵן בִּיחַ חֹן שְׁמַחֲלֵן עֹון בַּחֲקָה דְרִיִּין לִיגִין מְחַדְרִין
 וַו אַעֲנֵן גֵּימַחֲרַט זִיין לֹו נַעֲמָן דַּעַם אִיִּסֵן חֹדֵר מַרְוִיס לֹו לִיחַ עֹון
 אַחֲלֵן מַרְוִיס עַר חֵיין חֹסוֹר עֹון חֹלֵב אַעֲנֵן דַּעַם קֶלְיֵן חֹב שִׁילֵן אֹוּל'
 מַרְוִיס נַעֲמָן חֵיין חֹדֵר כְּלוּדֵת עַקְרָב עַר חֵיין חֹסוֹר עֹון ג' ה' אַעֲנֵן
 זִייל דִּיחַ סְטִיק לִיגְט חֵיין סְטִיק עֲלֵימֵן וַחַס גְּהַעַר לֹו דִּיחַ אַקְרִיִּס
 גִּינְטֵרן בֵּיין זַחַל אַעֲנֵן חֹב שִׁילֵן אֹוּל' דַּעַם א"כ חֹב רִיִּיגִין דַּעַם סְטִיק
 עֲלֵימֵן אִוּוּ דִּיחַ מְחַדְרֵה זִיִּס חֹוּל' עַפְנִין אֹוּל' מַרְוִיס נַעֲמָן חֵיין חֹדֵר
 חֹוּל' חֹרֵי קְבוּקָנוֹת דַּחַס חֵיין חֹלֵב עֹון דַּעַם אַעֲנֵן דַּעַר כַּחַךְ זַחַל אַעֲנֵן
 נַעֲמָן דִּיחַ קְמֵלְעִדְרִיק חֵיין דַּעַם בֵּיין וַחַס אִן רֹוֹט קֹוּלִי' אַעֲנֵן זַחַל דַּעַם
 בֵּיין חֹב רִיִּיגִין חֹוּל' דִּיחַ עֲלֵימֵן וַחַס חֵיין חֹלֵב חֵיין חֹוּל' א"כ רִיִּין אַחֲבֵן
 אֹוּל' בִּיִּדֵה עַקִּין עֹון בֵּיין חֹב הַחֲקֵן אֹוּל' דִּיחַ קְמֵלְעִדְרִיק אִוּוּ אַעֲנֵן חֵיין
 שִׁילֵן עֹון מִיִּנְעֵיג אֹוּל' עֹון דְרִיִּימִין דַּעַם א"כ חֹב לִיחַ אֹוּל' חֹוּבִין
 דַּעַר סְטִיקִיל עֲלֵימֵן אַחַס בְּלִיבַט עֹון בֵּיין זַחַל אִן חֹדֵר מַרְוִיס לִיחַ
 עַר חֵיין חֹסוֹר עֹון גִּיד הַחִילֹון אַעֲנֵן אֹוּל' חֵיין דִּיחַ דִּיקָה עֲלֵימֵן חֵיין דַּעַר
 א"כ חֵיין גֵּיט חֵיין חֹדֵר בִּיחַ חֹן קַעֲפִיל דַּעַר חֵיין חֹסוֹר עֹון חֹלֵב אַעֲנֵן
 דַּעַר בִּיחַ לִיגִין כַּחַךְ לַעֲמִיח מְחַדְרִין עֹון דַּקֹּוּעֵן דַּעַר כַּחַךְ עַפְיִנַט אַעֲנֵן
 לֹוֹק קַסֵּל לֹו חֵיין חֵיין חֹדֵר כְּלוּדֵת, סַסוֹסָה עַר חֵיין חֹסוֹר עֹון גִּיד
 הַחִילֹון אַעֲנֵן אֹוּל' דִּיחַ קְבוּקָנוֹת זִיִּסֵן חֹסוֹר עֹון דַּעַם אַעֲנֵן דַּעַר כַּחַךְ
 נַעֲמָן אַעֲנֵן דִּיחַ לִיטְקָה וַאֲרַט חֹב גִּיִּסְיִסֵן עֹון לַחֲנֵן בֵּיין דַּעַם
 א"כ וַחַס דַּעַר יֵד לִיגְט דְרִוִּיל אִוּוּ אַעֲנֵן רִיִּין אַחֲבֵין דִּיחַ מְחַדְרֵי זִיִּס
 אַחַס דַּעַר וַיִּסֵּר בְּרַחֲסֵן לִיגְט דְרִוִּיל אִוּוּ אַעֲנֵן חֹב שִׁילֵן וַיִּזְרוֹס דַּעַר
 ג' ה' לִיגְט חֵיין חֹסוֹר עֹון חֹלֵב מִיִּנְעֵיג אִוּוּ אַעֲנֵן חֵיין חֹוּל' חֵיין חֵיין
 סְטִיקִיל עֲלֵימֵן חֵיין חֵיין חֹוּל' חֵיין חֹוּל' חֵיין חֹוּל' חֵיין חֹוּל' חֵיין חֹוּל'
 דַּעַם בְּרִיִּיִסֵן חֹרַס עֹון לִיטְקָה אִוּוּ אַעֲנֵן עַפְנִין חֵיין חֵיין חֹדֵר חֵיין חֵיין
 גַּעֲפִיל עַר חֵיין חֹסוֹר עֹון גִּיד הַחִילֹון אַעֲנֵן דַּעַר כַּחַךְ נַעֲמָן אַעֲנֵן דַּעַם
 מְחַדְרֵי בֵּיין דִּיחַ חֵיין חֹוּל' חֵיין חֹוּל' חֵיין חֹוּל' חֵיין חֹוּל' חֵיין חֹוּל'
 חֹב רִיִּיגִין דַּעַם א"כ חֹוּל' חֹוּל' חֹוּל' חֹוּל' חֹוּל' חֹוּל' חֹוּל' חֹוּל' חֹוּל'

הלך שני

פתח הלב ג"ה אעגן דער נאך עפֿען בין לזיך און חרויס סניידן די
 אייזעל דמס מיט דאס מרכבו התחתונה פֿון ג"ה דים אייזעל דעס פ
 מב סניידן אונ' דים טרופה איינליך מב טיילן אונ' עפֿען דים אייזעל
 אונ' חרויס טיילן אונ' פֿון ביורה זייטן מדרין חרויס נעאן פֿון ג"ה
 אעגן אונ' דעס בין דין מב סאבן אונ' מב המקין דעס עק דמרטין
 פֿאסטן פֿלויס אונ' בין גיפֿינט אעס חמס מיין דין ביינדיל דמס מיט מיין
 קיטן מי דים בהאה מיין מיין בכור דמס ביינדיל מיין מיין רפֿומה לו לע
 מיין סאבן דמאכט ללא אונ' מיין מיין דים מדרין זייט דמס מיין מיין
 גלייך הן ביים מיין בהאה מדר מיין חייה אער מיט ווחס פֿון חלב וועג
 מיין ביים מיין חיי' מיין אונ' לו וויסן מיין בהאה אונ' מיין דקה מיין
 דער חילוק ביים מיין דקה און אעגן דעס קוסלון גימר עפֿען בין א
 חמס הסדרה אונ' בין קמטטקה דער מדר ווחס מיין חסור פֿון חלב
 אעגן ליגט ער פֿון דים מדרה זייט * גקבין חיד אהיה וייל מיין
 חלב מיין גימרבן גמר דים אלמכה חויל טייטס וועט אען אייזעל אע
 וועט קענן דער פֿון דים אלמכה דיום קען גיוויט מיט זיין גימרט אע
 אונ' לערען פֿון מיין בעל אלמכה אונ' מיין אען קען סון גוט די אלמכה
 לדי גוט לו חודין אען זאל קלמה זיין מיטלעפֿען גיד פֿון וועסט-וועגי
 ער מיין חסור אען זאל מיט נכטול ווערן ח' זיין חיסור פֿון חלב
 אונ' ג"ה אען זאל עס גמנל גוט נאך זעבין דרום המב חיד דס גסטעלס
 חויל טייטס מיין אקריקס זאלין מיט פֿה זינדגין זייסרה ימין ח' חר
 מיט לו לערען דער פֿון דים אלמכה נמיירט פֿון מיין בעל אלמכה
 אונחה לרביס בזכות זה וועלן איר זוכה זיין לגמולת אטיחכו
 באהרה בימינו מאן סלה :

צוואת בעל המסבר ספר לח"ש לבניו ובנותיו ולחתינו ולבנותם ולבני
 בתים עד עולם :

בני דע אח' חלקי חניך ועבדאי בכל לבבכם ובעל כפשיכם קודם
 כל דברי בחאי להזקיר אחכם להזקיר בחיורי שמו יחצרך שמו ז"ה
 בכל מינה אחדות שהוא יחיד ומיוחד הי' איה ויהי' חקיף ובעל
 יחולק כולם ואין בילמו וזולמו סדר אלימוד שלכם ולבניכם ובני
 בניכם יהי' ע"ז הסדר קודם כל שחלמדו חנ"ך עד שיהי' שגור
 בפנים ואת"כ שיהי' סדרי משנה על שיהי' שגור בפנים את"כ למד'
 ציבור ותולד סדר מעד עס כל סמפדשים וסמפדיס האשליס
 ואחרונים

חלק שני יב

חרונים קדי שיעו לדרך להודים בני שמראו ומוצאם לטעם
 שמיר משדני הש"י ואח"כ גמרא כמותה וגמרא נדה ע"כ
 נשארם ופוסקים ראובנים ואחרונים כדי שלא יכשלו ח"ו וצ"ל
 נהגו ואלו"ב ג"ח תולין וע"ז עם כל המזכירים ופוסקים ראובנים
 ירוגים כדי שלא יכשלו ח"ו במאכלות האחרות וביחוד דינה שחטה
 יהיו שחלקו מן האותן זבקי ולאמן ייבסם כדי שחיינו דב"ח
 אפור בטעמיה עין ואח"כ בסדר קוקין כדי שחכמינו וגם אפי'
 הודי אחכסם שלא יתקבלו טום בטר עד שתתקדו על השוחט אם הוא
 ח"ו אלקים וגם אם מגוקר אליהם דדינה מאוס הבשר שאינה נשחטה
 ידקק ונקורח כדת האדם האוכלה כמשך עליו כומאח קלסם
 ערה ר"ל ומכ"ח תח האדם לידי עבירות אשרות ר"ל ואפי' אפי'
 את לתאריך בזה וגם סחזהרו במלבוש' שאל ילבוש סמ"ח"ו שהיה
 יפה חמורה מלבושם יהי' ע"ז הסדר שאל ילבוש בגדי משי וצמר
 ולי יבוא עליכם רק מבשעט וקיטוי' וגם שאל ילבוש בגד מן
 רוח שועלים וארנבת רק עורוח כבשים וחזים ועל גשמים ופניבם
 ח"ו יבוא עליהם טום בגד משי מטרי' והב' זכסף ולא על צווארי'
 גליות וארזים רק פאזיולה של משי על ראשה וגם חגי מואלי'
 ופס סחזהרו להצדיק מעשר מכל דונת שיכ"ח לידכם וצואים שיאן
 ז"י נכס כדי ספוקם אוי חתקרו המעשה לעני' קדושתם או לעני'
 חכם וצואים לאח"כ"ו אוי קנר ספרים מן הצעזע' מעשר שלכם כתי'
 גמתי לכם סדר הלימוד כן תיקטו הצעירים כל הקודם קודם וגם
 וצואתי להזהיר אחכסם ולצוות אחכסם שאל יקיל בהם מה שהזכרתי
 חכם סיהי' ה' עתכס רק על עבודת הבורא שאל יעוריד אחכס'
 נלי עולם הזה בעיני שיבוא עלכס ח"ו ח"ה החטבה זרה אוי געור
 תיכף ומיד ורחה להסריד שכלך ודעתך באיזה משנה או פרק
 קי' שגור כשיך להחזיר חמיד על פה אוי יצריחו ממך צוודאי'
 ל' מתעבות זרות בעה"ס וגם חכמי מוה"ר אחכס אחי שחלמדו כתי'
 והרתי אחכסם שסראו להשדל ללמוד או מלאכה סיהי' בידכם
 יח העורך כ"י ידע מה יולד יוס שח' תחזכרו להתלבינס מוח
 ופילו כשעה שחכה עוסק במלאכה או במשא ומתן סיהי' חמיל'
 דעתך למודך או לא יפגשך שום רע בעו"ה ויקוי' כך בכל דרכך
 עיה יגה אחי בני כחכמי לכם בקיצור נמרץ צוודאי הי' ראוי
 האריך רק מתעמת גדל טרדותי וקיצור הזמן קרתי באמרים אבל
 גמ' שעמדתו הכל ברעו גדול דברי צאים סיהי' אלקים אחכס'
 בדעת

חלק שני

בדעת ובדעה אחי יוסיפו על דברי בנה וכתיה וכל זה אני מאזין
עלכם הנודח ביוזם אל יקלו בכם וכתורו דרשי אלה אני
יוזו לראות בכם ובני בנים יושקים בחור' ובתורו ויוזו לענות לציוו
בדינת ב"ב א"ס נ"ו מנחי אביכם הוקן **שאור** במארר משא
שוחט ובוד ומקרי ינ'

סיך להקדמה ולכל לענין נקדים מ"ש ב"ב **הקנה** מצלוח אל
אל ישראל מכל אומה ולשון ולכן הקדמו
המאכלות האזרו' לכל נטמא נשואים ואל' כ נזכיר מניין השואים
והמנקרים ו"ל דע בני כי הזמות החינוכים רואים ידעי היכולות
השנימות והמעדנים והמעטנים והכחיים ונצלי אשרסמן ושמן
ושמה ומחאוים לכנס ולהדבק בהכלי עונג השנימות כי כל מי
במחות ופענוגים וכל מעדנים וזניי כבוד כולל הם בענין ובמחות
אין נמצאי' רק עצמות וקליפין ואין רשאים לכנס בשנים ולנאח חוץ
וישראל הם חלק ה' מסוכל כלל הדברים העליונים ונתן להם
רשות לבוא להיכל הקודש ולנאח אלא שצוהו לכל יכניס כיוצא
בשנים ואל יוציא טהורין לחוץ ע"י ביאת האזרו' ונאכלות האזרו'
וכל האיברים בעלי אש הטהרות ממדעתן הוא שאמר קדושים הם
כי קדוש אני וקייב ולא תאקרו ולא נס שיתכס בכתתם ובעוף והוא
צוה לאדם ר' לעבוד ולשמור את גן אלקים שאלמר לעבדה ולומר
צואו ורואו והבין כמה כחו יפה של אדם בקיום מצותיו כמה אדם
כחו בעשות עבירה אשילו כחש השערה ולשי שישראל הוא רגלו
שרכבות העליונות ע"כ יש בו כח לנאח ולכוא ובאצח בני כל הכחות
החיוניות הטמאים השוכנים בחוץ ורואים ומגניזים מבחוץ מעלה
היכל פנימי וחששוני וחשאיית וכבודו ואינה יכולין לדבק בישראל
אומה קדושה רק בעשותה עבירה ממזן אוזו דבר שתה רוצים והם
משתדלים חזיר להכשילם לישראל עבירה כדי שינאחו מקום לדבק
בהם וכשישראל עוברים עבירה אז הם נדבקים בו ונכנסים עמו
בהיכל הקודש נמצא שלש נכנס בהיכל וכל זה בעבור שאין יכולין
לכנס אלא ע"י ישראל והוא שאמר ראה נחתי ל שניך היום את הימים
ואח הטוב את היטח ואת הרע נמצא כח הטהרות וכל הטומאות
ו'נטי' בישראל וישראל מחקן עולם או מחריבו וזכרון מדרך אדם ר'
סודיותו כג"פ וציוהו שלא להנציח טהורים לחוץ ולא יכניס טמאים
בסמים ולא יערב טהורים עם טמאים לא במעשה ולא בדבור ולא
ומיכל ולא במעשה ומתלבג הענין ועימא היכל הקודש השמימי

ספר הקנה יג

והיה זה שהי' חלל' בכלל טוב ובכלל ברכה נחזקבל בו ונדרכה הקלה
י' שמה יין הנקרא חית חנינים יינס טיניא עליונים והחזונים
ג' דמצייר אך מטהרים ויטואין ירחלל ההיכל ע' פשוטאחאם
ג' אש לרע : ודע כי למטה ללד צפון יש ימדה אחז ונקרא' מלכות
הרעה ובמלכות ישראל שהיא כנשא ישראל הנקרא מלכות בית דוד
הבית על האבא אז מלכות הרעה נקרא' שמה כנגדה ואש ח' ו'
הואו ישראל ויפרידו אלוף אז חחת ארבע לא חובל שחח והס הד'
אבות ידועות ונקרא' רוח סערה ענן גדול ואש מחלקת ונות
אבי לכן בני הזהיר הם לישראל דסיני לקיים המצוות ושלא לעבד
אירוח כדי שלא חווז מלכות בית דוד מתקיימה ולהעלות מלכות
דישע' וזהו להבדיל בין הנאמא ובין סטור ואשילו בבהמה הטור'
ה' החירות אחת לכל אדם חלילה רק מי שמלכותו בכל משלה ואש
ג' בבהמה נדמו נאשר לו הוא שנאמר ומוראב' וחכס יהי' על כל
צמח ועל כל עוף השמים וכל דגי היסבידכם נחמו ואין על אלא
לכות שנאמר נאום הנבר הוקם על י' כי אין לך דבר כל ברית
אין מלך עליו כשעירה בבהמת בחיות צעופות בדגים ובנחשים
יוצא באלו וכוונת הכתוב לומר כאשר חלך אצל מלך הבהמת
נחיות והצופות עמד ולא ידע לך בסבת שידאו מצילך אז נמסרים
ואשר תקחיו בידך לטהרו ולקרכו ע' שחיתך ואכילתך ועיין
ה' בענין סדנים גורא' ודע כי כל הנבראים שביבשה הנאלים אינן
ובלין רק ללדיקים שאיננם מוטלח על כל הבהיות ועל כל העופות
הצומח על מלגס ומי הוא הצדיק שצילו נקי וטהור וכולם יראים
ומי בדגואל כגוב האריות הוא שתכלה ואובל וכינוהו אך לא יבלה
קרים מכל בעלי חיים והאיר בזה ענינו אדה"ר כי בהיות נורה
אזה דומה ליוצרו הולאבי' משמשין לו וגלן לו בשר שהיו נמסרן
הו להעלות כי אדם גדול מהם ומעלחו רבה ואחר שחטא כבהמה
זה הוא שנאמר אדם ביקר כל ילך נמשל כבהמ' נדמו כי אחרי
הוא והבהמה שוין למה יהרוג מין אח מנו קול דמי אחיד צועקים
לי ואשך דמו שלא כדון כי אינו ראוי בזה לכן אמר שלא לאכול
אחר אחר שחטא טן יוסיף על חטאתו פשע והנה דברים קל וחומר
ואדה"ר יגור ראשון והי' מסוף העול' עד סופו והרא' לו הקב"ה
ד' דור ודורשיו דור דוריו וחכמיו דור דור ומנהיגיו ודבר פס
אך נעבור שחטא אף כי שב בתשובה הקב"ה המשיב
המת ואמר לו תקשר ה"ו מי שלא הי' לו כל מעלות של אדם ר'
ואדרבה

ספר הקנה

וארבעה הוא עו פנים ובעל חוטא - צנול וזמא ומורד נ"י
ח זבחו אינא ח' טוב' שאם ישבו יתארט ויגדו בעט לא יום ולא יומא
אלא ככל יום עמיא לא וו ח' וו ואין צריך לחזר וו כי כבע חייח
עלכו שאין לו כללות ולאכול כל אשר נאמה באורא ח' סוד צורח
אדם ווח' וחי' נהום מי יודע אם לחזר יתחלפו הצרות וזהו' חתן
ביתם או עומאה רצונה כי דנת שלא ברחמנות : ודע בני סג
לצדיקים לא הוצרה הכהר רה בשמירה מעולה שאין נעלם
סעין אצילו ב' וצנו אין לחובלו וראי' מהם דשאל סתם ואלא ר'
טיבא אכיל ב' ר' ותיב ח' דלא אצילי עינא מני' וכו' וי'
מעשה דרב הוה אול לבני' רב חתן בר אבא חתני' ע"ש עד לא אה
רב התנח' הוה כשרא משום דאעלים מן העין בא וראה סג
ס' ד' קיס' ה' להא צער גדול לאכול כשר והכוונה כל כוחות הטומא
חנין שם כי האדם והבהמה שווים ושמהם צריכין שגיחה מכוח
סבימאה והוא האחרו מת צריך שמירה כו' מזה הטענה וצל הכג
אמר דומא אצילי מ' זלף ועל ידי חתימה או סימן אין לגרמ
דמות לצול שם כלל העולה שלא תחת הכהר רק למי שקרא צד
דלם אל קיס על פניו וסר העוף והבהמה מחיירא חזנו ולכן א'
סחפא יסדאל בארץ וגלו הגלו נלכות הרבעה וכל הזיות מחגר
בהן עד שנסחלקו מדמות הצליון - צל אומא הדמות אחר הקב
נשראם וחזם יהי' וסר ככהו' נדעו ח' דו"ל ר' וו בדבריה
שלא לאכול כשר עם הארץ אשר לאכול כשר אע"ל שאמר
דו"ל מי שקרא ובהו ולא שמש ית' ח' הרי הוא ע"ס
אש"ה נכיו אכילה כשר א' יל למד ששרי וס' ארא
וטולא חלמ' ע"ת הוא לנכיו אה"ר ועל
שחלם צליו נחל כבהמה כאשר עליו
לוי לכם עמי הארנות וגם לומדי
כמזנה בלא עיקר ידיעה ומקילן
בהו' ויני' יראי' לחזור ולהזור
ולבחי' אצילו כחם
קבעה שלא להניע
מלכותי ולהנות
עלכות הרשעה
ע"ש יחד
בארר :

מדרת אהרון יד

וא לך סימן מובהק איך שיחנהגו הקצבים בשמחולקים
הבהמה לשנים היינו חלק הפנים הנקרא כלשון השבט
(פרעדיק) או (זייט) מחלק האחוריים :

ד) מאוד מאוד צריכין ת"ח הגדולים הרבנים נר"ו להזהיר
אח הקצבים בעת המחלקים וחותכים את הבהמה
שנים היינו חלק אחד הוא חלק הפנים שקורין כל"א (פרעדיק)
ז (זייט) וחלק הצ' הוא חלק האחוריים • וכשמניחם הקצבים י"ב
לעוף לחלק השנים יהיו זהירים שיחטבו בשנה ולא יזין את ידם
זהוך למעלה אשילו על דהו מצטר שזין כלע י"ב לכלע י"ג רק
צורך על הכלע י"ב משם כי הצטר שזין כלע י"ב לכלע י"ג שייך
הקצבליץ וסיג לדברי מדברי בעל העיבור שכתוב לעיל בסימן
א' וגורר אותו חלב וכו' והוכחתי לעיל לפרט דברי שטעמי
אוס שנחרך מהקצבליץ וזהו צטר המחניים • ולכן צריך לנקר
כל שזן הצטר שזין כלע י"ב לכלע י"ג ששייך להקצבליץ ענשי
צריך לנקר אותו היטב כנ"ל • וכשמגיע בסוף הצלע וחוקך
בסלים בשיפוע צריך לזכר מאוד שלא יתחוך למטה מהטבור כי
אם עד סוף הטיבור משם • כי בסלים למטה מטבור שייכם גם
ן לחלק האחוריים וצריכים ביקור במחאר לקמן בעזרת האל •
כל לא ראיתי מן רוב הקצבים כי שתי רשות ג"ל עושים שמניחים
בזר שזין כלע י"ב לכלע י"ג לחלק הפנים וגם חותכים בשפוע
צבליץ שמתח הטיבור השייך לחלק האחור מניחים ג"כ לחלק השנים
מבשילים את הרבים באיסור גמור כי שתי אלה מקומות הג"ל הם
חלק האחוריים וגריך ניקור מן המנקר נוגמתה כמו שאר צטר
חלק האזור • ואין מי המשגיח על זה ואף אם תגשים שכמוני
זכיה להם על זה אינם משגיחים עלינו באחרים מי שמך לאיש וגו' •
גם כן אמרתי גם על זה יזכר לי אלהי לטובה על גילוי וסימן טוב
צילתא היא שזבלו הגאונים הרבים לחקור ולדרוש אחרי הקצבים
המנקרים אם עושין כהלכתן • משא"כ כשלא היי בידם סימני הג"ל
לא ידעו מאמתה • וגם לא היה בידם ליחן שגחה ע"ז מחמת
שלא היה בקיאים ממש מה חילוקיה: ל"ל אבל עתה אחת הדדקים בה'
אלהיכם עמדו וגדרו הפרצה הזאת אשר לא יעשה ביה"אל ולא
יזדון עוד • וקצת מזה מנאחי בצטר לחם הפנים שהועתק
מקונטרס סטע"ע • אבל משם לא יטבע עין הרואה כל אינש כי

קצר

מהרת אהרן

קצר הדבר במקום שהיה להאריך ואפשר שלא היו מן הצורך מש
שבימיו היו שומעין לקול התורה • ולא היה מאכילין לשיראל ד
האסור מן התורה • אבל אחרי שראינו שרבים נכשלים • ל
הרחנתי הדבר דבר על אופנו שיהיו הגדולים באזהרה גדולה כ
להעמיר על ד"ח וחילה :

הא לך טעם מהגידין והחוטין וקרומים שאסורים מש
דם וחלב :

(ב) גידין שאסורים משום דם וחייבין עליהם דכתיב ונח
פני צנפס האוכל את הדם וגידין שאסורים מש
חלב וחייבין עליהם דכתיב כי כל אוכל חלב ונדרחה • גם
קרומים שאסורים משום דם ומשום חלב • ואלו הן החוט
והקרומים כגון חוטין שביד שנלחיו ושנכתף וכלשון וכלואר וכה
קרום שעל המוח שעל הביצים לכן יזהר כל אדם וידקדק בה
אחר כל הגידין וחוטין בין של חלב ובין של דם • כי עונשי
ידועים וחרפתם מרובה • וכן כחב צי"ד צסי' ס"ד טבח שדה
לנקר צפר ונמצא אחריו חוט חץ קרום מלמדים אותו ומזהירים או
שלא יולול באיסורין • באם שנמצא אחריו חלב בשערה מעביו
אוחו • אבל אם נמצא אחריו כזית אפי' שלא במקום אחד מכ
אוחו מכו" מרדוח ומעבירין אותו מפני שהטבחים נאמנים על חלב
לכן יהיה כל מנקר ירא שמים ויעשה מלאכה באמונה כי הרוו
מעט והחרפה והפסד מרובה :

וגידין האסורים משום חלב הם חמשים ואחת והסימן שלה
מוסרה חכמים מן התורה אל האכלו ממנו נ"א וגין
האסורים משום דם אינם בכלל נ"א כי אין צריכין לחטט אחריה
ואף על גב שיש עוד גידין האסורים • כגון גידין דחופי
מחתי וכגון שקורין (ליטקא או קנאכין בלשון אשכנז)
ואלו הגידן הם נראים לעינים • אבל נ"א
גידן הם בחוץ הכשר ולא נראים
לעינים אלא אילו מוסרה חכמים
סימן שאסורים משום
חלב ומן גיד הנשה
וצריך לחטט
אחריהם :

הסכמות מדרבנים

מו

הרי חלו החסומים שהי' הויכוח כינוי אודות החלב אשר בראשי הדפנות בחלק הפנימי באמרם שהוא מותר ואנכי הראיתי ראיות ברורות שהוא אסור בראש הרב המאה"ג מו' ששולם זלמן הכ"ס חונה בגליל ק"ק קידאן י"ו :

והרב הגאון מהר"ר יחזקאל אב"ד דק"ק קידאן וריאבד דגליל :

והרב המגיד מו' זני בעו' משח הלוי אורוויץ מ"מ דק"ק הג"ל :

והרב מהר"ר צמח צהרב מו' אורי ספרא ודיינא דק"ק הג"ל :

והרב מוה"ה משה במהר"ר אשר דיינא דק"ק הג"ל :

והרב שרגא פיווש במהר"ר רפאל דיינא דק"ק הג"ל :

והרב מהר"ר יהודה צהר"ר נח דיינ דק"ק הג"ל :

והרב מהר"ר מרדכי צהר"ר יעקב דיינ דק"ק הג"ל :

והרב מוהר"ר מאיר במהר"ר שלמה זלמן אשיו של הגאון החסיד

מו' שמואל צהר"ר משה כ"ז מיושבי צ"ה דק"ק קידאן :

והרב מוהר"ר ארי' לייב צמו' אלני' ז"ל דיינ דק"ק הג"ל :

והרב מו' סעדי' צמו' נחן נטע הנבחר מבית הגאון החסיד דק"ק

ווילנא להתווכח עימי והסכימו כולם שהחלב אשר על ראשי

הדפנות הוא אסור :

ראיה ברורה מהרב המפורסם מ"מ דק"ק וויל

מכיר

אני את האיש ואת שימו נאה אשר בוד

הניחו לו גדולי השוסקים הקדמונים

להתכנס בדין אחד מדיני הניקור אשר בעו"ה נכשלים ה

שאי אפשר לדבר חלילה על הכלל מ"מ במדינתנו עיי

שנכשלין ואינם מנקרים היטב מחמת שאינם יודעין

נגדין בשל הרב רמ"א על צרי' אשר מימיו חנו שוחין

ע גברא רבה וקירא ה"ה חזו' הרבני המשלח מ

משה שותף ומנקר והסוסיירש וחבר קונטרס ושר

הכנמות מהרבנים

כל יודע דה ודין לומדים מוסלנים ואין סוזה פה ורזפזיה לסחור
 אה ראיותיו כי המה כנוים על אדה אחת ויהא רפוח שיאל הקונטרס
 הגלוי מהכח אל הפועל הדפים ללא תשרי ח"ו תרצ"א לכן בחתי במליצה
 יקרה עבור האי גברא רבה ויקירא ולבקש מאת אחינו בית ישראל
 להיות מן שמסויעים לדברי מצוה רבה כוח להוציא הקונטרס שלו לאור
 ולחוספו לפחות לו שפרי עזרה והי' מעשה הצדקה שלום להם
 זכורעם עד עולם. כ"ד יהודה לייב במהר"ר יצחק
 וללה"ה מ"מ דק"ב ווילקאוויסק י"ו :

ראיה ברורה מן בית דין צדק דקק קלזוריטא

הן שאול שאל לנו האיש החורני המושלל מוהר"ר **שאוול**
 במהר"ר **משה** נ"י באחת שעלמה שלא

בהונן שאין מנקרים על ראשי הדפטות תחת הקרו
 הקקלים שיש שם חלב למחזיקים אומה ג' זמן כשר והארריך מוהר"
 שאול הג"ל בראיות לא יסור כאשר הי' למראה עיניו קונטרס הראוי
 גלוי. ואחר העיון ראינו שיש מתעב בדבריו אף כי קנת ראיות
 סתורות מכל מקום הדין עשו לאסור וס' ד' חצי נטרים ומסקבלים ע
 סלכ. ובהיות כי הדבר צריך חלמוד מביא לידי מעשה רב במעש
 לסחור כמעט מנהג של ישראל גאוסקין אחרונים לא דברו רק קל
 מזה ואולי המלא תמלא ביאורו סו ח מהראשונות קנת סתירה לזה
 ים גודל הקרדא קרדת עבודה הקודש התוטל עלינו לא היו הפנא
 יים להוציא הדבר לאור ועין משפט. אי לואת גזרט אומר ט
 ד דקלחינו לנקר בדברי מהר"ם הג"ל ולאסור החלב הג'
 הדבר לאור עפ"י הורים ומוהים ראשי הקהילות קדוש
 יחנו ועיין בדבר לעת הפנאי. כ"ד דייני צדק היושבי
 דין האיים על הסמוס היום יום כ' ד' ו' אייר

לשוואל בענין לפ"ק :

חק בלא"א מ' ישראל תומס וללה"ה
 רן בא"א מהר"ם זאב וואלף ז"ל
 יעור במהר"ר גפתלי הירץ ז"ל

הסכמת מהרבנים מז

- אום זבוקן יעקב נא"א מ' קלונימו' קלמן י"ו
- אום אפרים נמוה"ר מרדכי ז"ל
- אום ירמי' נמוה"ר ישראל י"ו
- אום יוקל יעקב נהר"ב המה"ג מ' יהי מיכל
- אום יהודה ל"ב נהר"ב המפורסם מ' אהרן ב"ר

ה' ביחודה מהר"ב המה"ג מהר"א ברודא אב"ד ור"מ דק"ק

נא לפני איש א' מדבר . וחלמודו בידו חזר

גמיר וסביר . ה"ה הצורני המופלוג כ"ס מו'

משה שוחט ומנקר ממחה לרבים הרבה שנים

קידאן י"ו . ושאל שא למה נאוגין בד

ר המבא-בהגה' רמ"א ז"ל ב"ד סי' ס"ד ס"ו בקרי

ל"ס הנשאר בראשי הדפנות שצריך להסירן .

גמשה ז"ל מה דינו בהחלצ שחמ"ר

ז' מנקרים ורוכ עבתי ישראל ומ

מילין המוכין עליהם ומאכילי דבר

זה הוא . ובאר מהר"ם הג"ל ב

אה עיני ע"פ רא'י וספרות יסרות

גמור מחלצת בגסלים ובחשטי כל

חי"ט בחבורו לחס חטאות הר

יא שם דברי הרשב"א בחשוכה טו

ז' דברי רמ"א בהג"ה הג"ל וכ'

בן מה"ה א שצריך ג"כ לקלוף

הממתי' לצטוב הג"ה זו להסירוקר

בזה עב"ל . האמת אחר שרמ"י בננוב . . כתב הג"ה

. אמנם בסי' ס"ה שהביא דיני ניקור מבעל העיטור שם

בעל העיטור ואת"כ מחחיל ממקום סיוס בגיד שמוציא מן החזה

ז' בידו חוטו הקרום שעל הכסלים שאסור מכוס חלצ וביים

ג' וגם החלצ שחשתי צריך לקלוף שיה אושרין אותו עכ"ל . ואין

למאריך בזה אך עגודל המורה מרדמי העניין והעניין אין

בשמי

הסכמות מהרבנים

יח מסכים וכוונתו ראוי ייבון להוקף לכל הקצין שיו
 ונ ירם שהא שסק מנב דאורייתא והנה מותר"ס הג
 יחא מחאבטור אל שגועל לאדפוסו אדרא ההוגרים הג
 נחשרון שלא יקוצ לאגטוס שלר"ס אין כל וגם אסורה הבו
 לקו בקעו לבני יאזקי ישרת מאחינו בית ישראל התחמק
 ועל ביק הגמיה שכל מקום שיבא תעור"ס הג"ל לק
 קרבו בשחי ידו"י ובמנה אפיר ויבדכו שו"א שמע
 ידר לבנד אכסני"ל של הורה להגדיל ולהחזירה ב
 חייב למסורה שא"ל בח"ר ה' לפ"ק כיצירה פה
 קלוויטא :

זק' אהרין בלא"ח הרב הג' מו' דיי"ם ולה"ס קרו
 ראב"ד בק"ק הג"ל :

